

Compareixença del conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2020 pel que fa a la seua conselleria

La senyora presidenta:

Sí. Ahora corresponde el turno a la comparecencia del consejero de Educación, Cultura y Deporte, el señor Marzá. Tiene 25 minutos en la primera intervención para explicar el presupuesto.

Suya es la palabra, señor Marzá.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Bona vesprada senyories.

Gràcies, presidenta.

Gràcies també a la resta de diputades i diputats. També gràcies a les secretaries autonòmiques de la nostra conselleria i també a la sotssecretaria, els directors generals, que han estat treballant en aquest projecte de pressupost.

I, com no, també gràcies a la conselleria d'hisenda i a tots els tècnics de la conselleria, també, per haver estat treballant en aquests pressupostos, així com al personal de la casa per poder estar avui tots ací.

I a vostés, diputats i diputades, també evidentment els done les gràcies. I els desitge que tinguem un debat sa, que siga constructiu, que pose el focus en el que de veritat importa a la ciutadania valenciana i, per tant, que puguem millorar aquests pressupostos.

Estic ací per a presentar el projecte de pressupost de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport. Els que seran –si així vostés ho fan possible– els cinquens pressupostos del govern del Botànic.

I em sent molt orgullós de formar part d'aquest govern, que torna a posar per davant dels interessos particulars els interessos col·lectius; que torna a demostrar que l'acord, el diàleg i, en definitiva, la política útil és possible quan les persones, quan les forces d'esquerres, deixen de banda els tacticismes i els personalismes.

Un pressupostos de consolidació dels drets guanyats, realistes i de progrés. Uns pressupostos sobre els que alguns grups porten, fins i tot, mesos especulant o setmanes –fins i tot abans d'haver-se presentat ja van anunciar que presentarien una esmena a la totalitat– i que van fer valoracions sense conèixer ni el seu contingut.

Bé, mentre un govern responsable es deixava la pell per intentar traure endavant uns pressupostos en un context, a nivell estatal, molt complicat; l'oposició –alguna part de

l'oposició– es dedicava a fer futurologia i alguns, clar, una confrontació preventiva.

Doncs bé, nosaltres venim ací a explicar els pressupostos. I podem dir que és un projecte de pressupost –que hui presentem– que no només continua amb la senda d'inversió a favor de les persones i del benestar de les valencianes i valencians iniciat en el primer Botànic sinó que, a més a més, creix en inversió educativa per als nostres xiquets i xiquetes.

Continua apostant de forma ferma per la cultura com a eix transformador de la nostra societat i inverteix en l'esport des d'una perspectiva inclusiva de base i enfocada al foment d'hàbits saludables i també –com no pot ser d'una altra manera– per a la pràctica esportiva com una manera d'integrar-nos en la societat.

I ho hem fet prioritzant políticament cada euro en un escenari d'ingressos inestable marcat per l'injust tracte dels governs de l'estat a la nostra terra. I ho hem fet reduint, de forma significativa, les despeses del capítol II; exigint els ingressos que la legislació obliga a aportar a l'estat; sent més eficients en la gestió, traslladant els recursos allà on són més necessaris i fent que cap servei essencial baixe el seu nivell d'inversió.

Ho hem fet, per tant, complint amb la nostra paraula de continuar apostant pel benestar de la ciutadania valenciana, impulsant políticament aquesta legislatura i demostrant que les estructures d'autogovern valencianes funcionen. I funcionen quan el govern aposta decididament per no claudicar al mal tracte institucional al qual ens han sotmès els diferents governs de l'estat.

Hui fem un pas ferm en l'autogovern, hui demostrem que la Generalitat Valenciana, el govern, també les Corts Valencianes, són la ferramenta més útil per millorar la vida de cada valencià, de cada valenciana. Estem transformant la forma de fer política –ho hem dit en moltes ocasions– però no només ací també al conjunt de l'estat. Quan l'esquerra acorda els valencians i les valencianes avancem.

Doncs entrem a la secció novena dels pressupostos, la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport tindrem, amb aquesta proposta de pressupost per a l'any 2020, 4.419 milions d'euros. El que suposa un creixement de més de 100 milions d'euros respecte a l'any anterior, un 2,3 % més respecte al 2019.

Per àrees, la inversió destinada a educació és de 4.219 milions d'euros, un 2,2 % més respecte al 2019 i –atenció– un 33 % més respecte a l'últim any del govern de la dreta. Respecte a l'àrea de cultura i el seu sector públic la inversió és de 130,3 milions d'euros, un 9,28 % més que a l'any 2019, un 64 % més respecte a l'any 2015, l'últim any de govern de dretes.

I, per últim, l'esport té un pressupost de 31,14 milions d'euros, un 7 % pràcticament més que el d'any passat, el que suposa un creixement del 95 % respecte a l'últim pressupost de la dreta.

Sempre que els polítics, o molt últimament, presenten uns pressupostos normalment diuen allò de que *son los presupuestos más sociales de la historia*. Jo no els ho diré, els ho demostraré.

I així començarem amb l'àrea que més pressupost té que és la d'educació i formació professional. Per tercer any consecutiu invertim en educació més del que s'invertia abans de la crisi, de 3.479 milions d'euros al que presentem ara –el 2020– 4.219, huit-cents milions més.

Huit cents milions més que la màxima inversió de la dreta en plena borratxera financera. Açò pot ser que n'hi haja gent que no li diga res, però li posarem cara i ulls. Li posarem cara i ulls a estes xifres. Hui invertim en cada alumne valencià, en cada alumna valenciana, un 21 % més del que s'invertia abans de l'estafa financera, de l'estafa bancària, que ens va portar a esta profunda crisi.

Hui cada xiquet, cada xiqueta valencià, té una inversió real en educació un 30 % superior a quan vam arribar al govern. Hui, amb aquest pressupost, amb l'esquerra al govern, els nostres xiquets i xiquetes tenen un 30 % més d'oportunitats que quan no estàvem al govern.

Un 30 % més d'inversió per alumne que fem possible gràcies a la inversió en tres grans àrees en matèria educativa. Per un costat l'eliminació de la barrera d'accés al sistema educatiu fent que l'educació, de veritat, siga una ferramenta de cohesió social i que ho siga de forma efectiva.

Per un altre costat, el de convertir l'educació pública en un referent d'innovació, d'inclusió, d'atenció individualitzada i de formació al llarg de la vida; amb cada dia més professionals, cada dia millor formats i amb millors condicions de treball.

I per tercer, el tercer eix, el de la millora de les infraestructures educatives. Per fer dels nostres espais pedagògics uns espais acollidors i en les millors condicions per acompanyar al nostre alumnat. *(Rialles)*

Començaré pel primer eix: l'eliminació de les barreres d'accés i de context. En una societat cada vegada més dualitzada, on uns pocs tenen més que la majoria, més que la majoria junts, aconseguir reduir les desigualtats d'accés i d'inici de cada xiquet i xiqueta a la seua etapa educativa és i ha de ser una prioritat.

Precisament, per això, invertim en polítiques marcadament socials en el context educatiu a favor de les famílies valencianes 272 milions d'euros, un 53 % més que l'any 2014 i un 5,4 % més que l'any passat.

Entre aquestes polítiques m'agradaria destacar pressupostàriament aquelles que tenen més pes: l'aposta per l'etapa 0-3; la gratuïtat dels materials curriculars, el programa Xarxa Llibres; l'aposta per uns menjadors cada dia més igualitaris i també cada dia més sostenibles i més sans i, per quart, la gran novetat d'aquest curs que serà –també en aquest pressupost– les ajudes a les extraescolars.

Deia que invertim més que mai en l'educació 0-3 i, de fet, aquesta és l'etapa clau per a eliminar les desigualtats i, per això, hem estat invertint estos quatre anys. Per això hem obert i hem implantat les aules experimentals de 2-3 anys que sumen un total de 3.000 places gratuïtes. Hem assumit les aules de 2-3 anys d'escoles municipals, per total de 8.900 places, són 22 milions d'euros que consten en este pressupost. I ampliem les escoles de la Generalitat per a seguir ampliant també l'oferta.

És un total de 15.164 places de 2-3 anys que són completament gratuïtes. I per a fer possible això, per a fer possible aquestes polítiques, hem millorat encara més en aquest pressupost les condicions del bo infantil. Destinarem – si així ho desitgen totes i tots vostés– 58,3 milions d'euros, 7,3 milions d'euros més que en els pressupostos anteriors al bo infantil. Un augment en el que podrem elevar a tots els trams les ajudes al 0-3. I, per tant, seguir avançant en esta etapa clau de reducció de desigualtats.

Per posar-ho en context, senyories, als últims pressupostos de la dreta es destinaven 25 milions al bo infantil; ara, hui, 58,3 milions. I això entre altres qüestions ens ha permès que, en una etapa en què la natalitat estiga baixant, doncs estem cada vegada amb més alumnes. Som l'únic territori que augmenta la seua escolaritat 0-3 tot i que la natalitat baixa i això es per la aposta que fem, pressupostària, any rere any per garantir aquest dret.

Seguim a més a més –com dèiem– en el mateix eix augmentant el programa Xarxa Llibres. Per accedir a l'educació n'hi havia un peatge, un peatge d'accés, quan vam arribar al govern que era pagar els materials curriculars. Des de que estem al govern els materials curriculars no es paguen, els valencians i les valencianes no els han de pagar, i això té un reflex pressupostari ben evident. En aquests pressupostos destinarem 40 milions d'euros al Xarxa Llibres, a fer que els materials curriculars siguen gratuïts.

Són 1,6 milions d'euros més que al pressupost del 2019. 1,6 milions d'euros més que es destinen, en concret, per a millorar també l'atenció en els centres concertats, són aquells que han anat adherint-se durant els darrers cursos, que han anat adherint-se cada vegada més. I donen fruit de que el programa no només és un èxit sinó que també convenç, fins i tot, a aquells que no s'havien convençut en el primer moment i per això eixe augment del 1,6 milions d'euros.

És un programa que compta ja amb 428.000 famílies beneficiàries, el 100 % dels centres públics, i cada dia més centres concertats, per damunt del 80 %. Per tant, cap família ja ha de passar vergonya ni passa vergonya per no poder comprar els llibres de text al seu xiquet i xiqueta. D'això es tracta en els pressupostos, això és el que pressupostem amb 40 milions d'euros.

També m'agradaria destacar, amb una d'eixes barreres que també eliminem, és l'augment en el programa de les ajudes del transport individualitzat. És una pujada del 22 % respecte al pressupost d'enguany, per al pressupost de l'any 2020 són fins a 2 milions d'euros.

També, i en un altre eix d'actuacions dins d'esta política social, és la pujada i el creixement, també, de quasi 2 milions d'euros de les beques menjador. És un altre dels espais, el menjador, que havíem de treballar i que es va treballar des de l'inici i que arribem a un pressupost de 73,4 milions d'euros.

De fet, això fa que hui la xifra de xiquets i xiquetes que es queden al menjador i que tenen beca és de 139.000, quasi 50.000 xiquets més amb beca que quan vam arribar al govern. El que és equivalent a la població de Vila-real – per si alguna diputada coneix molt bé– i que 50.000 xiquets i xiquetes més que tenen beca menjador des de que està este govern.

I això passa, evidentment, per una aposta pressupostària. Ací poden vore també quina ha estat l'evolució de l'increment destinat a les beques menjador des de que estem al govern. Des dels 47 milions d'euros que ens vam trobar fins a la proposta de pressupost que fem de 73 milions d'euros. Com veuen, un creixement del 56 % que fa que n'hi hagen 50.000 xiquets més que tenen una beca menjador.

I finalment –per tancar aquest eix– una gran novetat enguany –i és la que em referia abans com la quarta de l'eix primer de reduir les desigualtats d'accés– i en este cas és l'aposta per unes extraescolars que arriben per a totes i tots. Unes extraescolars de qualitat que puguen, de veritat, fer que cap xiqueta o xiquet es pugua sentir discriminat per eixe accés a les extraescolars. També dins de l'horari lectiu i fora i dins dels centres educatius.

Per això n'hi ha una partida dotada amb 3 milions d'euros, en la proposta de pressupost, per a que les comunitats educatives puguen tindre ajudes a realitzar activitats extraescolars de qualitat i que no deixen a ningun xiquet fora, tinguen la família que tinguen, vinguen de la família que vinguen, tinguen els recursos que tinguen.

I en què es reflecteix tot això –que he estat desgranant ràpidament–. Doncs miren, que ací, que al País Valencià, estem..., ara mateix tenim un 60 % menys de despesa necessària per a l'escolarització que a la mitjana de l'estat. Un 60 % menys que la resta dels territoris per a poder escolaritzar als nostres xiquets i xiquetes.

I això passa que hem millorat la vida de les nostres famílies. Les famílies de renda habitual s'estalvien, des de que ha arribat el govern del Botànic, 700 euros per xiquet o xiqueta, 700 euros per la seua escolarització. Les famílies amb rendes més baixes s'estalvien molt més i, de veritat, ho tenen tot de forma gratuïta: el menjador, el transport i, com no pot ser d'una altra manera, també el Xarxa Llibres com hem fet.

D'això és del que parlem quan parlem de pressupostos. I d'això es del que parlem quan parlem dels pressupostos del Botànic: d'estalvi familiar, d'igualtat i cohesió social i de més ajudes per a qui més ho necessita.

El segon eix –del qual els parlava que volia destacar en matèria pressupostària– és el de convertir l'educació pública valenciana com a referent en innovació, en inclusió i en atenció individualitzada i, evidentment, de formació al llarg de la vida. Per fer això possible l'aposta més clara és invertir en els professionals de l'educació. És invertir, cada vegada més, en més personal d'atenció, en més personal docent i, per tant, que cada dia hi hagen més mestres i professors als nostres centres educatius.

Per això el capítol I del projecte de pressupost augmenta este 2020 en vora 78 milions d'euros, el capítol I de personal docent. I, per tant, un pressupost total de més de 2.568 milions d'euros per al professorat dels centres públics, el que representa un 28 % més respecte als últims pressupostos de la dreta. I això té un reflex en la contractació i, per tant, en l'atenció als nostres xiquets i xiquetes.

Hui tenim (*inoïble*) ... 71.000 mestres i professors contractats en l'escola pública, el que significa que hem augmentat en vora huit mil mestres i professors que treballen a l'escola

pública valenciana per atendre als nostres xiquets i xiquetes. Eixa és la gran diferència entre uns governs i uns altres. Els que pressuposten en capítol I per a millorar la vida de la gent i els que retallaven i deixaven al professorat al carrer.

Hui tenim, com deia, menys alumnat i més professorat, per tant una millor atenció per als nostres xiquets i xiquetes.

Eixos 2.568 milions d'euros, destinats al capítol I, ens permetrà ara consolidar les millores ja introduïdes, la contractació de més professorat i també millorar les condicions laborals del professorat, com ja hem avançat en el Botànic I i com anem a seguir consolidant en aquest pressupost.

Els sexennis, la reversió de les retallades, la recuperació de drets de coordinació, i seguirem, com ha de ser i com ha de fer un govern d'esquerres.

2.568 milions d'euros que serviran també per a seguir reduint el temps d'espera de les substitucions, que ja hem reduït a menys de la meitat del que ens vam trobar, per a consolidar també els desdoblaments, per a consolidar l'atenció individualitzada i també eixa baixada de ràtios i els programes de millora.

Una baixada de ràtios que el govern anterior no va practicar, al contrari, va fer una pujada. I en canvi, ací estem parlant ja de cinc alumnes menys per aula, gràcies a les més de 1.222 unitats educatives que este pressupost continuarà mantenint i també augmentant, i a eixe increment de plantilla de vora el 12 % que hem tingut gràcies als pressupostos que estem avui presentant.

Són 78 milions d'euros més en personal, que ajudaran també, ni més ni menys que a millorar l'educació inclusiva, i hi ajudaran de forma específica, perquè està ja pressupostat destinar als programes d'acció per a la millora més de 120 milions d'euros, que es tradueixen en 3.500 mestres i professors per a desdoblaments i per a atenció individualitzada, per a atendre millor els nostres xiquets i xiquetes. Són 2.500 més que quan vam arribar al govern, 2.500 més.

I sumant-se a estos recursos, també destinarem, en atenció a les necessitats educatives especials, la consolidació i ampliació de la pujada del 15 % de professorat que han tingut al servei de les necessitats específiques, i seguirem avançant en la creació de les aules específiques i de comunicació i llenguatge, que han crescut en els darrers quatre anys un 50 %.

En total, destinarem de forma específica a l'atenció inclusiva, a l'atenció de les necessitats educatives especials més de 400 milions d'euros, de forma específica.

I pel que fa a la concertada, també hi ha un augment d'inversió en el professorat, en el professorat de la concertada i en les seues condicions laborals.

Igual que hem anat augmentant les seues condicions, millorant les seues condicions en la darrera legislatura, per a este pressupost destinem 3,5 milions d'euros més per a millorar les condicions també del professorat de la concertada, i seguir ampliant també la seua plantilla.

Un professorat que necessita més i millor formació. Per això, destinem a la partida de formació del professorat

23,4 milions d'euros, que impliquen ni més ni menys que un contrast important en els 9,5 que ens vam trobar quan vam arribar al govern. De 9,5 a 23,4.

Parlem, a més a més, que hem augmentat el nombre de formador, el nombre de centres de formació i també de forma específica la formació en llengua estrangera com un dels eixos fonamentals per a seguir endavant.

Consolidem en este pressupost per a formacions també la formació intensiva a l'estranger, per la qual han passat ja més de 3.600 mestres i professors i que volem que seguixquen passant perquè puguen anar formant-se i puguen ensenyar després als nostres xiquets i xiquetes en llengua estrangera.

I seguim apostant per la innovació. També en la partida d'este pressupost del 2020 destinem 8,4 milions d'euros. Ni més ni menys que hem passat de 850.000 euros que es destinaven a innovació al 2015 a 8,4 milions en el pressupost del 2020. Entre altres, a continuar ajudant que cada vegada més els centres educatius puguen anar innovant.

I també l'aposta per la inversió en els auxiliars de conversa, uns auxiliars de conversa als quals es destinen 7,6 milions d'euros per a poder continuar avançant en els centres educatius per a l'atenció, de veritat i de forma efectiva, a l'aprenentatge de llengües estrangeres, passant de 60 auxiliars de conversa que hi havia quan vam arribar al govern a vora 800 que seran els que estan pressupostats en el pressupost del 2020.

Pel que fa a infraestructures educatives, a infraestructures destinem, en esta proposta de pressupost, 420 milions d'euros. Són 31 milions d'euros més que aquest any. Com es pot observar clarament, les partides, tant d'Edificant com d'accions directes de la conselleria, arriben fins a 31 milions d'euros més que enguany, com deia, 420 milions en total.

I eixa aposta decidida per a millorar les infraestructures de la mà dels ajuntaments, a qui agraïm la seua col·laboració per a construir centres educatius públics que de veritat atenguen els nostres xiquets i xiquetes i puguem acabar amb eixos barracons crònics que vam heretar.

Destinem un total de 317 milions d'euros al programa Edificant, d'eixos 420, 317 van al programa Edificant, que actualment té ja més de 700 milions d'euros adjudicats en actuacions en diferents municipis.

Un augment, el d'Edificant que recull les reprogramacions d'aquelles fases que els ajuntaments no han pogut executar, i per tant, allò que no han anat executant en aquest present exercici i que reservem com a previsió per als propers exercicis, per tal de garantir de veritat el disponible per a totes i cadascuna de les obres i les delegacions efectuades.

Per tant, es tracta d'una reprogramació, una programació pressupostària que és viva, que és dinàmica, que s'adapta als ritmes d'execució real, i que garanteix que totes les actuacions es podran fer. Per això, es fa de la manera que es fa.

Passe a desgranar també el que ha estat l'aposta pressupostària de cultura. Si deia que en educació ha estat un molt bon pressupost, doncs en cultura podem dir que l'aposta es fa encara més palesa. En total de programes de cultura es destinaran 130 milions d'euros per a l'any 2020, és

un 9,28 % més que l'any 2019, una variació del 64 % més pel que fa al 2015.

Un pressupost que seguirà treballant en millorar l'accés a la cultura del conjunt de la ciutadania, democratitzar l'accés a la cultura i sobretot també fer ressorgir el teixit industrial, cultural i creatiu, per tal de crear més llocs de treball de manera sostenible. Ja comença a tindre resultats.

Tenim un 30 % més d'espectadors teatrals, s'han creat més de 1.136 noves empreses, hem superat l'objectiu de més de cinc milions de visitants als museus, i els espectadors de cinema, per exemple, han crescut més d'un 22 %, gràcies al pressupost d'ajudes, gràcies al pressupost que també els estem presentant avui.

Per exemple, en l'Institut Valencià de Cultura tindrem un pressupost de 42,2 milions d'euros, és un 55 % més que quan vam arribar al govern, són 3,7 milions d'euros més que enguany. Per a què? Per a ajudar al sector, per a produir, per a fer les ajudes que tinguen cada vegada més impacte, i per tant que puguen generar eixos llocs de treball de forma sostenible i creativa, dins del sector cultural.

També per a multiplicar les produccions pròpies, també per a multiplicar el circuit cultural, i per tant, arribar a més públics arreu de tot el País Valencià.

També l'vam augmenta el seu pressupost. Per al 2020 destinarem 9,8 milions d'euros, un milió més que el present exercici, un 85 % més que al 2015. Seguirem avançant amb la màxima excel·lència expositiva i evidentment també seguint adquirint obres d'art per a seguir millorant la col·lecció d'un dels nostres principals emblemes culturals.

També pel que fa al consorci de museus, el creixement és de vora un 12 %, són 4,7 milions d'euros, el que implica triplicar el pressupost del que ens vam trobar a l'any 2015. I així hi ha hagut la resposta, amb l'acció, i és que els visitants al museu, al Museu del Carme, han augmentat rere any i de fet tripliquen i quadrupliquen els visitants que ens vam trobar.

Pel que fa a les arts, també hi ha un augment pressupostari, i arribem fins al 18,8 milions d'euros per a poder seguir programant en la màxima excel·lència creativa a nivell internacional i també per a millorar el model de gestió que ens ha permés, ni més ni menys, que reduir fins a la pràctica totalitat un deute que ens vam trobar de 32 milions d'euros que ara pràcticament ja no existeix, gràcies a una gestió molt més eficient i a un augment també de les persones que ens visiten per a gaudir de la cultura i de l'art.

Pel que fa al llibre i promoció de la lectura, també m'agradaria destacar que pugem vora un 3 %, són 16,5 milions d'euros. És una pujada del 44 % des que vam arribar al govern, i de forma significativa i específica, una de les majors pujades que tenim en el pressupost, és d'un 60 %.

I la pujada és deguda a l'ajuda als editors i les editores per a poder seguir editant llibres a la nostra terra, per a seguir augmentant la indústria cultural, en este cas, la indústria de l'edició.

Passe darrerament a esports, veig que em queda un minut, trenta. I per finalitzar la meua intervenció, ja han vist que he

anat rapidet perquè volia complir exactament els temps, a esports dedicarem 31,14 milions d'euros. És un 7 % més que enguany, és ni més ni menys que el doble que el que ens vam trobar.

I com els deia, en estos quatre anys ens hem dedicat no només a augmentar la inversió, sinó també a reassignar quina és la potencialitat i la capacitat que té l'esport per a cohesionar-nos com a societat.

Basant-nos en el foment de l'esport base, de l'activitat esportiva i dels hàbits de vida saludable, acompanyant els nostres esportistes en els programes d'especialització esportiva, en els programes de tecnificació esportiva, en els programes que tenen ajudes acadèmicoesportives per a poder compaginar l'estudi amb l'esport, amb més de dos milions d'euros.

I també l'esport com a feina de cohesió social, amb els programes que tenim d'ajudes a l'esport com a mesura d'integració.

També volem convertir la nostra terra en una veritable comunitat de l'esport, en un país on es puga celebrar tots els esdeveniments internacionals esportius que tinguen sentit, que tinguen arrelament, que tinguen practicants i que deixen més practicants quan se'n vagen.

I en eixe sentit, m'agradaria destacar quatre qüestions ràpidament. En el foment de l'esport base i l'activitat esportiva, anem a destinar 6,7 milions d'euros. Partíem d'un programa en el 2015 de 2,7 milions d'euros. I destacant els programes de promoció esportiva en centres educatius.

Que tots els xiquets i les xiquetes puguen practicar tot tipus d'esport i per tant que puguen provar diferents esports. Són els programes d'Esport a l'Escola, de l'Aula Ciclista, de la Pilota a l'Escola, que arriben ni més ni menys fins a dos milions d'euros, o els programes d'augment dels centres promotors de l'activitat física i l'esport.

Pel que fa a l'acompanyament d'esportistes, i acabe en trenta segons, com a molt, l'acompanyament a esportistes arriba fins a 2,85 milions d'euros, destacant les ajudes als programes d'acompanyament, perquè els esportistes puguen, com deia, continuar estudiant i que puguen especialitzar-se i tecnificar-se.

Resultat? Resultats magnífics. Les federacions valencianes cada dia tenen millors resultats, cada dia tenim més representants també en les eleccions a nivell internacional i cada dia tenim més classificats i classificades per al que seran els pròxims Jocs Olímpics de Tòquio 2020, en els quals tindrem una grandíssima participació.

També destinem 565.000 euros a la cohesió i a la integració, i als esdeveniments internacionals, per als que deia poder tindre ací seus d'esdeveniments internacionals que deixen i que donen continuïtat a la pràctica d'esport destinarem 1,5 milions d'euros.

I em permetran eixe minut que he hagut d'utilitzar de més, però com veuen una conselleria molt àmplia que té moltes coses a contar.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Bien, muchas gracias.

Es el único *conseller* que no ha pasado de los tres minutos de tiempo (*rient i rialles*), o sea que le tengo que felicitar incluso...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gracias.

La senyora presidenta:

... y darle las gracias.

Bien, a continuación, por 6 minutos, el Grupo Vox y la señora Massó, tiene turno de palabra para defender su posición.

Muchas gracias, señora Massó. Suyas es la palabra.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señora presidenta.

Buenas tardes, señor Marzá.

Vamos a ver el análisis que hemos podido hacer de sus presupuestos, unos presupuestos que nos ha entregado un jueves, víspera de puente, a las cuatro de la tarde y que tenemos que valorar tres días después.

A septiembre de 2019 se ha ejecutado un 53 % del presupuesto, y hay que destacar que de ese importe un 64 % proviene de gastos de personal. Menudo logro, ya que las nóminas se suelen pagar siempre.

Lo primero que nos llama la atención es que el incremento de presupuesto es un incremento destinado íntegramente a aumento de personal, cosa que podría ser positiva, si hablaríamos de aumento de la plantilla de profesores. Pero el aumento de la partida de personal es generalizado en todos los programas, lo que implica un aumento del gasto político.

En el programa de enseñanza primaria, en el indicador por objetivos, aparece la incorporación, el aumento del nivel de dos o tres años en colegios públicos, para nosotros algo totalmente innecesario, al existir escuelas infantiles privadas que se están viendo abocadas a despedir personal, e incluso al cierre total.

También aparece en el programa 422.20 una línea de financiación para construcción y reformas de centros escolares en las administraciones locales, pese a existir en este presupuesto un nuevo programa, el 421.70 de infraestructuras educativas.

En el programa 422.30 de enseñanza secundaria vuelven a aparecer otras dos líneas para la mejora de infraestructuras,

existiendo, como dije antes, un programa específico para ello. Si puede, luego nos lo explica.

Otro tema que queda de manifiesto una vez más es que el coste alumno-año sigue siendo más económico para las arcas públicas, es decir, para el bolsillo de los valencianos, a través de los conciertos educativos.

Después de los programas de educación infantil y primaria, y educación secundaria, el programa con mayor dotación económica es el 421.30, de ordenación educativa, en el que la práctica totalidad del presupuesto va a gastos de personal.

Un personal que tendrá, como bien muestran sus indicadores por objetivos del presupuesto, la tarea de imponer la predominancia del valenciano en 1.185 centros escolares, fomentar la normalización del valenciano y todas sus políticas en temas lingüísticos, bien conocidas y sufridas por todos. Es decir, 48 millones de euros para la inversión, disfrazado de ordenación educativa.

El siguiente programa de presupuestos es el 421.60, formación del profesorado, tema que nos parece importantísimo hasta que vemos otra vez sus objetivos para este programa: capacitación en valenciano, lenguaje inclusivo, estancia en otras comunidades autónomas con programas de inmersión lingüística, cursos sobre igualdad e identidad de género.

¿Estas son las prioridades de su *conselleria* en la formación de los profesores? La formación en nuevas tecnologías, el reciclaje de contenidos y todo lo que pueda suponer una mejora en la educación de nuestros hijos, pues no parece importar demasiado. Así salen luego los resultados en las pruebas de evaluación de enseñanza en la Comunidad Valenciana.

A esto hay que sumar los casi dieciocho millones de euros que aparecen en el programa 422.50, de promoción del valenciano y gestión del plurilingüismo, su joya de la corona. Los indicadores de objetivos de este programa, pese a ser los más numerosos, se pueden resumir en uno solo: imposición del valenciano y erradicación del español.

Para ello, cuenta con casi diez millones de euros en ayudas y subvenciones en prácticamente todos los ámbitos: social, festivo, local industrial. Son especialmente llamativos los casi tres millones de euros a empresas de radio, televisión y prensa, 250.000 euros al Instituto Ramon Llull, de todos bien conocido quién pertenece al Instituto Ramón Llull.

Los 2,5 millones de euros a la promoción del valenciano, de los que suponemos gran parte irá a asociaciones y entidades bien conocidas, como Acció Cultural del País Valencia, Escola Valenciana y tantas otras, cuyo único objetivo es terminar con la identidad valenciana y española de nuestra región y asimilarnos a sus añorados países catalanes.

De todas formas, últimamente ya estamos viendo qué pasa con las subvenciones al valenciano; si no, pregúntele a su director general de política lingüística.

No hay que perder de vista tampoco el 1.250.000 euros para discriminar a empresas, comercios e industrias que no usen el valenciano.

Y, por último, lo más surrealista, una cátedra de Derecho Lingüístico en la Universidad de Valencia.

Si vamos a la Formación Profesional, que no ha dicho usted nada, podemos ver que el presupuesto aumenta muy poco, un 0,4 %, por debajo del aumento general del presupuesto de la *conselleria*, que es del 2,1 %. Y llama la atención que se destina casi tres veces más a personal para el fomento del valenciano que para la Formación Profesional, señor *conseller*.

Pasamos al programa de evaluación, innovación y calidad educativa, dotado con casi 19 millones de euros. Esperamos que consiga remontar los bajos niveles educativos y el alto porcentaje de abandono escolar en nuestra región y, de paso, sea capaz de conocer si sus planes de actuación para la mejora son efectivos y en qué grado, ya que hasta ahora mismo su *conselleria* es incapaz de responder a esa cuestión que nosotros ya le formulamos.

Con la aparición de un nuevo programa, el 422.90, de inclusión educativa, sería estupendo que se pudiera poner fin a necesidades de los alumnos con necesidades especiales...

La senyora presidenta:

Señora Massó, discúlpeme, ¿puede ir un poco más lento? Porque si no, no le pueden hacer a la señora Lima la traducción.

La senyora Massó Linares:

Es que el tiempo lo tengo calculado para...

La senyora presidenta:

No se preocupe que he sido laxa todo el día con el tiempo y, además, por un motivo como este lo seré con más razón.

La senyora Massó Linares:

Vale. Sí, sí, a mí no me importa.

La senyora presidenta:

Gracias.

La senyora Massó Linares:

Oye, pero está corriendo el tiempo todo el rato.

La senyora presidenta:

No se preocupe.

La senyora Massó Linares:

Con la aparición del nuevo programa, el 422.90, de inclusión educativa, sería estupendo que se pueda poner fin, como digo, a las necesidades de los alumnos con necesidades especiales y a los centros de Educación Especial.

Mire que intento ser bien pensada, pero en cuanto empezamos a ver que aparece en este programa todos los objetivos otra vez de identidad de género y educación sexual, campañas que pretende decírlas a las niñas qué deben estudiar, pues la verdad es que nos tememos lo peor.

¿Este presupuesto permitirá mantener los centros de Educación Especial y dotar de medios a los centros ordinarios para que las familias puedan elegir lo mejor para sus hijos? Sería estupendo que se preocupara por la necesidad de los alumnos y las familias que necesitan ayuda y dejara en paz la intimidad de cada uno.

En la parte presupuestaria correspondiente a la Secretaría Autonómica de Cultura y Deporte volvemos a encontrar, como sucede siempre con sus políticas, que se apoya y fomenta lo que usted ha decidido y no lo que las familias demandan.

Por ejemplo, hay un deporte que practican el 2,8 % de los niños y recibe 250.000 euros, y todo el resto de deportes en la escuela, 500.000 euros. Nos referimos a la *pilota* valenciana.

Pero es que también nos encontramos en este apartado con 200.000 euros, señor Marzà, para las selecciones nacionales valencianas. Una verdadera vergüenza. Pero, claro, usted y su equipo no son nacionalistas, ¿verdad?

Resumiendo, millones de euros para sus políticas sectarias, adoctrinadoras, mientras la educación de nuestros niños y jóvenes le importa en la medida que es útil para sus objetivos políticos.

Consolidación de derechos, nos decía al principio. Recorte de libertades, decimos nosotros. No se trata de seguir invirtiendo más, y más y más. Se trata de una mayor gestión de lo que se invierte, señor Marzà.

Desigualdades. Bueno, pues desigualdades se seguirán produciendo mientras no se implante un cheque escolar y sean los padres los que tengan la misma oportunidad, absolutamente todos, de elegir el centro que quieren para sus hijos. Y no, ahora, con la zonificación que nos encontramos, que no tienes más narices que llevar a tu hijo al colegio que te toca o que te asigna la *conselleria*.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Massó. Le he dado más tiempo porque antes no le he parado el reloj.

A continuación, el Grupo Ciudadanos tiene 6 minutos para defender su posición.

Señora Ventura, adelante. Muchas gracias.

La senyora Ventura Campos:

Buenas tardes, señor Marzà.

La saga de los *fake* presupuestos parece tener continuidad en el 2020 en el Botànic II.

El señor Vicent Soler, a pesar de tener la misma..., o al tener línea directa con la ministra de hacienda por compartir color político, sigue engañando a los valencianos. Y usted se presta y la señora Oltra se presta. Sí, señor Marzà, entre pillos anda el juego.

Y usted, al igual que la vicepresidenta, la señora Oltra, una vez más se han prestado a este juego del engaño a los valencianos con una reivindicación de 1.325 millones ficticios, que nunca llegan a la Comunidad Valenciana.

Por eso le pregunto este año, una vez más: ¿cómo va a afectar esta mentira en sus presupuestos? ¿Qué recortes va a realizar en la *conselleria* de educación para no entrar en déficit por el incremento de unos millones que no existen, que no se van a ingresar? ¿Dónde va a recortar, señor Marzà? Se lo pregunto todos los años. Espero que este año me dé la contestación.

Bueno, es una pregunta que igual, si no me contesta, me voy a adelantar yo. Como entiendo que ante un engaño presupuestario de gran calado es difícil dar una respuesta, pues entiendo que ese recorte viene de la incapacidad de ejecutar año tras año sus presupuestos. Y esto es lo que le va a salvar a su gobierno de esta gran mentira.

Recordarle que, a fecha del 30 de septiembre, su *conselleria* solo ha ejecutado el 60 % del presupuesto total. Señor Marzà, usted saca pecho de que han aumentado los presupuestos. Usted saca pecho de temas de infraestructuras educativas, que se ha aumentado un 2,5 % del presupuesto del plan Edificant.

Pero la realidad es que en casi cinco años de desgobierno solo han sido capaces de ejecutar el 20 % de las obras planificadas como urgentes. Sí, ¿se acuerda de ese mapa de infraestructuras que su *conselleria* colgó en la página web diciendo las actuaciones que iban a hacer cada semestre a nivel anual? Sí, ¿esas urgencias que ustedes tenían? Pues únicamente el 20 %.

Decirle que respecto al año 2019, de 305 millones de euros para dignificar las aulas de la educación pública valenciana, solo han ejecutado 10,2 millones de euros. Es decir, un 2,75 %. Creo que son unas cifras lamentables.

Señor Marzà, de nada le sirve tener un elevado presupuesto e ir haciendo la comparativa de un gobierno que hace ya años, que ustedes ya llevan ya dos legislaturas aquí, un elevado presupuesto, si no saben ejecutarlo. Y su ineficacia sigue condenando a más de 12.000 niños a estudiar en barracones y a mantener esa empresa que ustedes querían cerrar, la empresa Ciegsa, a pesar de los informes desfavorables de la intervención.

Su déficit en ejecución se traduce en los recortes encubiertos de esta *conselleria*, de la *conselleria* de educación. Sí, señorías, recortes en infraestructuras educativas dignas, acompañado de recortes en derechos y libertades.

Vosté en aquesta compareixença ha dit que el primer de tot és garantir el dret a l'educació a totes les persones en condicions d'igualtat.

Señor Marzà, otro *fake*. Se lo digo, ¿por qué? Porque este mensaje le queda un poco utópico con sus políticas, cuando las ayudas destinadas a personas con necesidades educativas están congeladas.

Usted ha hecho aquí un manifiesto de buenas intenciones diciendo que existen muchas ayudas para los niños con necesidades educativas especiales. Y no entiendo cómo con la cantidad de millones que usted tiene congele partidas, incluso juega a pasar la bolita de un lado a otro.

Esperaba un presupuesto más ambicioso que dotara a los recursos de la ley esta de educación inclusiva que ustedes han sacado. Y veo que es una... (*algú diu: «Decreto»*) –el decreto, perdón– y veo que es una estrategia de *marketing*. Y se lo voy a explicar.

Ustedes han diseñado un apartado de inclusión educativa donde se ha recogido el mismo presupuesto del 2019 para las actividades para el desarrollo de habilidades sociales necesarias para la integración del alumnado con necesidades educativas especiales. Es decir, ustedes han hecho un movimiento de ficha, pasando la línea presupuestaria del programa ordenación educativa a un nuevo programa de inclusión educativa. Todo lo que usted ha indicado, ¿por qué no lo refleja en ese nuevo programa?

Señor Marzà, una tomadura de pelo. Porque usted sabe que hay familias denunciando la falta de recursos personales profesionalizados para atender a los niños con necesidades educativas especiales. La falta también de recursos materiales adaptados a estas necesidades. Y también usted sabe que las instalaciones no cumplen con las medidas de seguridad, salubridad y accesibilidad. Y ustedes, ¿qué hacen? Nada. Bueno, sí, un movimiento de fichas intentando engañar a diferentes parlamentarios.

Pero no solo congelan la inclusión, sino también la innovación. Usted aquí habla de que han invertido mucho en innovación. Pero tengo que decir que ustedes no apuestan por una escuela del siglo XXI cuando congelan las ayudas a los proyectos de innovación educativa y también ayudas a programas para acabar con el abandono escolar, también reducen las ayudas para la creación de materiales que difunden aspectos de innovación para un sistema educativo óptimo, así como ayudas a programas de educación intercultural y valores.

Si usted quiere salir de las primeras posiciones del *ranking* en abandono o fracaso escolar, sí que tengo que decirle que debería incrementar los recursos de innovación educativa y programas para la mejora el éxito, y reducción también..., así reduciríamos el abandono escolar.

Y, a fecha de hoy, con ese presupuesto congelado y sin una apuesta firme, sin un modelo innovador y eficaz para intentar conseguir un éxito académico, difícil tenemos superar la media nacional y qué lejos nos queda la media europea.

Pero su innovación se llama experimentos a la catalana, donde los presupuestos casi se han cuadruplicado en cinco

años. Con su programa de la *promoció al valencià i gestió del multilingüisme* ustedes han subvencionado a entidades pancatalanistas. Unas entidades que lloran por unos presos que han atentado contra la unidad de España y que nos dice que la Comunidad Valenciana forma parte de los países catalans. Y ahí no han recortado.

Vergüenza, señorías. Ustedes utilizan el valenciano y nuestra cultura para subvencionar a sus amigos nacionalistas y a sus hermanísimos, y no luchan por nuestra cultura, que es este propósito.

Desde Ciudadanos queremos el fomento del valenciano, pero no vamos a permitir que se ofrezcan ayudas a entidades que solo buscan lucrarse engañando a las administraciones y que buscan romper la unidad de España.

Señor Marzà –y ya termino–, deje de dar ayudas, como decía, a sus amigos de ideología y apueste por esa promoción del multilingüismo. Y apueste también para que los alumnos de Educación Secundaria Obligatoria puedan hacer estancias en países extranjeros. Esas ayudas que ustedes erradicaron. Apueste para mayor formación en lenguas extranjeras, y también en valenciano, pero con unas medidas..., con una eficacia que se vea clara.

Finalmente, como..., del resto de programas del presupuesto destinado a cultura y deporte ya hablaré en la réplica, porque la presidenta ya me está mirando. Pero decir que me llama la atención que han aumentado en un porcentaje, pues... no lo óptimo. Y, después, en la réplica le explicaré por qué le digo esto.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muy bien, señora Ventura.

A continuación, el Grupo Parlamentario Popular. Se divide el tiempo en cuatro minutos para señora Gascó y dos minutos para el señor Martínez.

Señora Gascó, cuatro minutos para su intervención. Muchas gracias.

La senyora Gascó Enríquez:

Muchas gracias, presidenta.

Señor Marzà, aquí estamos un año más escuchándole cómo nos cuenta lo bien que lo ha hecho todo. La verdad es que empieza a tener más sentido que nunca ese refrán español que dice que... dime de lo que presumes y te diré de lo que careces.

Mire, de lo único que puede sacar pecho, y se lo digo todos los años, es del trabajo de otros. Usted claro que ha podido incrementar partidas, del comedor, del bono infantil, formación del profesorado, contratación de profesores... pero no porque usted sea un gran *conseller*, sino porque recibe del

Gobierno de España 1.000 millones de euros más que el último gobierno del Partido Popular. Como para no subir partidas, señor Marzà. Faltaría más.

Pero es que ni recibir dinero se le da bien. Ni eso. Mire, su Consell tiene 6.000 millones de euros más gracias a las gestiones de un gobierno del Partido Popular. No olvidemos esto, que es importante. De esos 6.000 millones, a usted, a educación, le correspondían 1.200, pero solamente le llegan 1.000. Es decir, educación tiene un 18 % menos de lo que le corresponde. Oiga, y nunca le he visto quejarse, señor Marzà.

Con lo que le han dado, usted lo ha dicho, ha podido incrementar el presupuesto de educación un 33 %. Sin embargo, todos sus programas no han tenido ese incremento: administración de personal, un 17 %; administración educativa y cultural, -71 %; evaluación, innovación y calidad, -37 %; secundaria, solo un 13 %; consejo escolar, un 7 %.

Mire, señor Marzà, de los doce programas, solo ha hecho el incremento que le correspondía a la mitad de programas. Yo supongo que con este panorama alguien se puede preguntar: bueno, ¿y por qué? Pues muy fácil, usted tenía otras prioridades. ¿Cuáles son los programas que han subido más de la cuenta, *conseller*? Relaciones sindicales y promoción del valenciano. Relaciones sindicales, un 107 %, y un 178 %, desde que usted es *conseller*, el incremento en promoción del valenciano.

Y no me venga que éramos la comunidad que menos invertía en lengua cooficial. Lo que no nos ha dicho es que usted quería estar en la liga del País Vasco y Cataluña. Baleares invierte 3 millones de euros y Galicia, 6. No nos dijo exactamente lo que quería. Prioridades botánicas, señor Marzà.

Y estoy hablando de programas generales. Porque si hablo de las líneas del presupuesto, si aterrizamos en el detalle, de verdad que creo que se le debería caer la cara de vergüenza, *conseller*. Usted no ha pagado... -no es que no haya pagado, es que no lo ha intentado si quiera; es que no lo ha tenido ni en previsión- líneas que claman al cielo.

Ahora he entendido, eso sí, por qué a usted le han quitado las competencias en universidades. Es que usted no ha pagado ni la compensación por reducción de tasas, ni las ayudas a los programas Erasmus, ni las becas por finalización de estudios, ni los convenios con las universidades. Su gestión en universidades ha sido lamentable. Ya sé que es no su competencia, gracias a Dios. Bueno, gracias a Dios y supongo que también gracias a los rectores que han tenido que suplicar que le quitaran la gestión universitaria.

Lo que sí que es de su competencia -y quiero ver cómo lo justifica- es que en el 2018 -en todo el 2018- no haya pagado ni un euro a formación del profesorado, con lo que ha sacado usted pecho esta tarde aquí, señor Marzà. Ni para las personas adultas el convenio de financiación, ni las ayudas a la FP dual, nada a escuelas de danza, nada a los gabinetes psicopedagógicos. Y estos son algunos ejemplos, porque quiero ir a la joya de la corona: infraestructuras, señor Marzà.

¿Usted de verdad que no se ha planteado que el incremento de la partida de infraestructuras es directamente proporcional al ridículo que usted hace gastándose solamente

un 2 % de lo que presupuesta? ¿De verdad que usted no se lo ha planteado?

En el 2018, presupuesta más de 110 millones de euros del plan Edifiqueu. Según datos de la cuenta general, usted solamente pagó 159.000 en Castellón, 515.000 en Valencia y 753.000 en Alicante. Ni el 2 %, señor Marzà.

Ahora dice: «Vamos poner no sé cuántos millones». ¿Para qué? Si es que no se gasta ni el 2 % -luego seguiré con el tema de infraestructuras porque hay un tema que no quiero que se me pase y se me acaba el tiempo.

Usted se ha gastado..., ha incrementado la partida para amiguetes un 50 %. Tiene 50 % más de personal de confianza. Esto va a suponer un gasto de 231.000 euros, pero luego los interinos no cobran y dice, «es que no tengo gente para picar nómina», ¡ponga a estos a picar nóminas y que los interinos cobren! Me parecería una magnífica idea.

Señor Marzà, el balance de su legislatura -y con esto termino- no es positivo, usted no es un buen gestor y lo sabe, y por eso reduce el programa de evaluación para no rendir cuentas. El sistema educativo valenciano es un hecho que con usted no progresa adecuadamente.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Gascó.

A continuación, dos minutos, el señor Martínez.

Suya es la palabra.

El senyor Martínez Fuentes:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Molt bona vesprada, senyor conseller.

Senyories.

Intentaré en a penes dos minuts aportar unes qüestions al debat.

En primer lloc, parlava vosté, senyor Marzà, dels números, i parlava de l'increment en els capítols, en tots i cada un d'ells, li ho ha apuntat la meua companya, senyora Gascó. Però, mire, per donar-li dades.

Per un costat, vosté sap que en un pressupost està el deure i l'haver, i en la qüestió del deure vosté ens ha contat tot el que va incrementar, però en l'haver dir-li que des de l'últim pressupost del Partit Popular fins a este n'hi ha un total de 7.211 milions de més que ingressa la Generalitat.

Per tant, està molt bé que vosté puga presumir d'eixe increment de pressupost, però és gràcies evidentment a ells. Però, mire, no per tindre més diners es gestiona millor, i li ho dic perquè el que no fan és gestionar. I li ficaré uns exemples, però uns exemples molt clars.

Mire, en el subprograma de llibres, arxius i biblioteques, en el capítol IV, les obligacions reconegudes són d'un 25 % sobre 3,1 milió d'euros, però pagades només un 1,8 %. Vosté parlava dels editors, però és que dels editors, les ajudes a la producció editorial que vosté parlava fa un moment, enguany porten 0 euros tramitats i 0 euros pagats. És a dir, vosté podrà ficar molt en el pressupost però si no s'executen poc podrà ajudar.

En el subprograma d'arts plàstiques i escèniques també estem parlant que s'ha tramitat un 9 % i, naturalment, no s'escapa l'esport de tot este tema on en el foment de l'activitat física i l'esport només han pagat un 1,24 % de les ajudes del capítol IV i un 0 %, un 0 % del capítol VII. Quan vosté parlava d'eficiència en la gestió imagine que no es referiria a açò que li estic relatant.

Per un altre costat, li diria que, mire, tant les associacions culturals com les esportives tarden més d'un any en cobrar. Vosté sap –i parlava– el que suposa el creixement del treball i de la possibilitat de guanyar llocs de treball. Evidentment, molts d'estos, tant de clubs com d'associacions culturals, tardant tant no poden aguantar i tirar endavant, i evidentment és gràcies a la seua gestió.

Li vaig acabant amb un tema que és fonamental –jo crec– per a la gestió, que és tindre un calendari estable i predecible tant en les convocatòries, resolucions i pagaments, i sobretot en la transparència de les ajudes. Perquè, mire, n'hi ha 2,2 milions d'euros d'ajudes en esport que són ajudes nominatives.

Estic absolutament convençut que n'hi ha criteris objectius per a donar eixes ajudes –i acabe ja, senyora presidenta– per a poder donar-les de forma molt més transparent del que estan donant-les.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Martínez.

A continuación, es el turno para Unidas Podemos.

La señora Lima tiene seis minutos para su intervención.

Muchas gracias, señora Lima.

La senyora Lima Gozávez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor Marzà, buenas tardes.

Señorías.

Tenemos muchas esperanzas en la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte, y en la gestión del presupuesto que le acompaña. Ahora bien, necesitamos mejorarla, siempre hay un margen para la mejora y la filosofía de un buen gobierno

significa que debemos gestionar mejor de lo que la ciudadanía espera. No podemos obviar que lo realmente importante es la ejecución presupuestaria, es decir, qué es lo que realmente gastamos y lo que no hemos gastado. Pero, a continuación, lo explicaré mejor.

Todavía seguimos sin un gobierno a nivel estatal, sin un gobierno que gobierne por la gente, que priorice la educación, que derogue la Lomce, y que de forma valiente afronte la discusión territorial y luego la financiación autonómica. Por ello, continuamos, señorías, con los presupuestos Montoro, y esto, guste o no guste, la verdad es que repercute en las finanzas autonómicas en la Comunitat Valenciana.

No me canso nunca de repetir que el amor a la gente por parte de los gobernantes se demuestra con la cuantía presupuestaria que se asigna. Por ello, bueno, ponemos en valor el aumento de 2,45 puntos que se asigna a esta parte de educación, pero lo veo desde la prudencia, por lo que os comentaba, porque el desgobierno a nivel estatal puede influenciar en su funcionamiento, en el no cumplimiento. Y les expreso este temor. Pero, bueno, estoy convencida que para el 2020 estos retos que tenemos por delante los conseguiremos.

Comentaba la señoría del Partido Popular que, bueno, dime de qué presumes y te diré de qué careces. En este país lo que hace falta es más cercanía y llegar a la media europea en inversión en educación, equiparlo al resto de países de la OCDE. (Veus) Y yo creo que el bipartidismo, PP, Partido Socialista, eso no lo ha llegado a conseguir nunca.

Es importante hablar lo que comentaba anteriormente, demostrar el amor a la gente, en la educación, en la inversión, significa estar más cerca y equiparnos a la inversión en educación del PIB, porque no llegamos al 4 % ni en España ni a nivel de la Comunitat Valenciana. Y eso no es solo responsabilidad del señor Marzà, es una responsabilidad de todos y de todas.

Bueno, sí que lo que más valoramos es la sanidad pública y, a continuación, una dedicación pública y de calidad. No puedo borrar que el Partido Popular y Ciudadanos no apoyó en el pacto de educación que uno de los requisitos fuera la equiparación de la inversión en educación del PIB con arreglo al resto de países de la OCDE. Eso demuestra sus prioridades, ¿verdad, señorías? (Veus) Y con esta actitud no se va a poder conseguir la equidad que merece la educación. Lo que hasta ahora hemos tenido no ha funcionado y hace falta un cambio real ya.

Destacar, señor Marzà, que el aumento es bastante considerable en cuanto a las políticas educativas, inclusivas, ya sabe usted que lo personal es político, y yo deseo otra educación para atender a la diversidad. Por eso, me gustaría solicitarle la posibilidad de que la lengua de signos esté presente en los centros escolares, ya lo indica la disposición adicional en el decreto de inclusión donde se habla del apoyo al alumnado sordo y sordo-ciego que en infantil y primaria... Bueno, podría seguir pero por tiempo lo dejo ahí.

Esto significa que si esto lo conseguimos sería un reto importantísimo ya que es una reivindicación histórica para el colectivo de las personas sordas y sordo-ciegas, porque nuestra educación históricamente ha sufrido bastante discriminación.

Valorar, también, el aumento del presupuesto –lo que comentaba– en los planes de acción de mejora que atiende a las necesidades específicas, y también valorar de forma positiva el aumento en la cultura porque eso nos dará mayor visibilidad en la *comunitat*, el valor de las artes, el valor artístico, para darnos a conocer en todo el mundo, que no nos conozcan por la corrupción de otros tiempos sino porque (*tussen*) podemos ser vanguardia en artes. Y esto es importante, darnos a conocer y difundirlo.

También, promocionar la lectura, importantísimo, porque la lectura es la base del conocimiento, nos da un espíritu crítico y una gran riqueza, y también es buena noticia el aumento en la difusión cultural en cuanto a los libros, las bibliotecas... Me gustaría matizar más pero estoy preocupada por el tiempo.

Ya hemos demostrado que, bueno, parece que había miedo de que Unidas Podemos formara parte del gobierno valenciano pero hemos demostrado que no hay ningún peligro, somos capaces, somos solventes, y –repito– se podía haber aprovechado esta experiencia porque la estabilidad de un país parte por la capacidad de diálogo, el respeto a la diversidad a pesar de las discrepancias, y yo creo que esta es la mejor garantía.

Y el Botànic debiera servir como referencia, y ¡ojalá! lo fuera a nivel estatal, que se pudiera utilizar como modelo de referencia para un gobierno de coalición que pusiera por delante a las familias, a los colectivos en lucha, al movimiento feminista, a los pensionistas, a todas las personas en general. Y ¡ojalá!, ¡ojalá! sirviera como modelo porque nuestro sueño es que nuestro pueblo duerma tranquilo, que la gente duerma tranquila.

Muchísimas gracias, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Muy bien.

Muchas gracias, señora Lima.

En esta ocasión no le voy a dar tiempo a otro grupo, pero simplemente por deferencia le diré que si hace alusión reiteradamente a otros grupos pues al final me verá obligada a darle tiempo. No lo voy a hacer en esta ocasión.

A continuación, tiene turno de palabra Compromís.

La señora Robles por seis minutos.

Suya es la palabra.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada a totes i a tots.

Bona vesprada, conseller.

Quina alegria! Quina alegria que tornem a tindre pressupostos per cinc anys consecutius! Quina alegria que tenim uns pressupostos que garantixen l'estat de benestar i que aposten per una despesa social! Quina alegria que augmentem la inversió en educació, en sanitat i en polítiques socials! Quina alegria! Tant de bo hi poguera ser més!

Malgrat les mentires que algunes diuen, aquest govern demostra en estos pressupostos que té capacitat de parlar, escoltar i acordar. Som una referència i ho hem tornat a posar en valor. Vosté també és molt responsable d'això, i jo personalment no tinc una altra que agrair-li-ho.

En concret, la seua conselleria se'n va a 4.419.000 euros, pujant així més d'un 2 %. Tant de bo hi poguera ser més! Però també li vaig a agrair l'esforç que ha fet la seua conselleria per millorar l'eficiència. Continuem així, així ens trobarem.

Tenim un informe que diu que en tot l'estat la despesa global d'educació en els últims 10 anys ha pujat, i ha pujat malgrat moltes retallades que hem patit, ha pujat malgrat una realitat que nos van imposar i que nosaltres estem canviant, estem capgirant-la. I en 2020 ho continuem fent.

Tot això amb una situació de bloqueig, no tenim pressupostos a Madrid. (*Tussen*) Ni això ens fa que no tingam un pressupost real, que sapigam exactament els ingressos que anem a tindre, però nosaltres continuem endavant. Esta situació no és sostenible i molt menys comprensible, algunes podrien aprendre del País Valencià i com millorem la vida de la gent.

Tot això sense rebre el finançament que nosaltres necessitem, el que sempre requerim, i el que aquestos pressupostos també reclamen conforme a llei, malgrat que a alguna gent això no li agrada. Tot açò contra vent i «trifatzito» inventant mesures, això moltes vegades ho comprovem aquí dins. (*Veus*)

Tot açò perquè ja no saben el que fer, perquè, clar, ara que estem en una setmana de campanya, ¿vosté s'imagina que algú fera campanya diguent, «doncs, no, no continuarem invertint més que mai per dignificar la situació de les escoles»?; o que pogueren dir, «doncs, tornarem a acomiadar mestres mentre que a la fórmula 1 li faça falta» (*soroll de papers*); o que digueren, «no, no, baixarem el pressupost el 35 % que el Botànic ho ha pujat.» ¿Vosté s'imagina açò? El resultat de la campanya seria magnífic, sobretot per a nosaltres.

Quan nosaltres consolidem pressupostos i augmentem les partides de despesa social, quan fem açò, alguns no tenen una altra cosa que fer que traure la bandera. Però nosaltres també tenim banderes; tenim la bandera d'una educació molt més inclusiva; tenim la bandera d'una educació que siga referència, ja ho he dit vosté en la seua intervenció.

I ¿com es millora tot açò? Açò es millora amb més professorat i ràtios més baixes, amb més inversió i formant al professorat –que ja ho ha esmentat vosté–, açò es millora potenciant projectes innovadors. I tot això en les seues partides pressupostàries té una pujada. I, per tant, jo considere que este govern està millorant la qualitat educativa.

També, volem una escola que siga reductora de les desigualtats socials, i eixa és la feina que nosaltres hem de tindre en compte. Quan jo mire els pressupostos veig que la Xarxa

Llibres augmenta, i això facilita que cap persona tinga vergonya quan comença el curs perquè no puga tindre el material escolar. Açò augmenta el bo infantil, augmenten les beques menjador i, ¿com no?, la qualitat en l'alimentació dels menjadors, que això haurem d'encarar-ho durant la propera legislatura, conseller, volem que tinguen on menjar, però que tinguen un menjar saludable, i ja de pas treballarem sobre els hàbits saludables. I sobretot ho tenim amb més atenció a la diversitat i a la inclusió. Tenim inversió en educació, cada vegada més. I per tot açò necessitem unes infraestructures dignes. La inversió de 400.000 euros a mi em sembla una gran aposta, però és de veres que quan mirem a la ciutadania, quan mirem a tots els xiquets i les xiquetes que estan escolaritzats, ens hem de dir que nosaltres no pararem mai mentre que les seues aules no siguen dignes, i que esta és la nostra responsabilitat i d'això no defugirem mai.

I, per últim, vaig a parlar de llengües, perquè és lògic, veritat? Vivim en un país en què tenim una llengua cooficial, i a més també volem aprendre llengües i que els nostres xiquets i xiquetes aprenguen llengües. Som l'autonomia que més alumnat té en les escoles oficials d'idiomes. Serà que açò és un problema? Estem potenciant les estades del professorat perquè aprenguen anglés, perquè puguen traslladar-lo a les escoles. Serà que açò també és un problema? Serà que obrir les portes de les escoles oficials a tot el nostre professorat per facilitar que tinguen aprenentatge en anglés és un problema? Serà que potenciar l'aprenentatge de les llengües, de totes les llengües, incloses les nostres, i treballar en el nostre teixit associatiu serà un problema? Serà que vivim en una altra societat? Serà que la realitat és completament diferent per a uns i per a altres?

En definitiva, senyor conseller, nosaltres continuem consolidant realitats, somrient. Veritat? Nosaltres, per nosaltres, pels nostres fills, per les nostres filles, perquè tot el món tinga la igualtat de condicions en esta societat desigual, continuarem treballant. Alguns no voldrien que aquestos pressupostos isqueren. Alguns estaven desitjant que estigueren congelats o que tingueren retallades. Però és que açò no està passant! Açò no és el que està passant ací.

Nosaltres tornem a ser la garantia que augmente la inversió en educació. Nosaltres de nou som exemple de la política útil que sempre hem vingut a fer i que mai deixarem de fer. Nosaltres millorarem l'educació i la vida de xiquets i de xiquetes, i en vosté de la mà serà molt més senzill.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Robles.

A continuación, el Grupo Socialista divide su turno en cuatro minutos la señora Besalduch y dos minutos la señora Serna.

En primer lugar, cuatro minutos para la señora Besalduch. Tiene la palabra.

La senyora Belsalduch Besalduch:

Gracias, presidenta.

Senyor conseller, gràcies, no?, per l'exposició i pel desglossament que ha fet avui dels pressupostos de la Conselleria d'Educació per a 2020, que el que fan és reeditar eixa aposta del Botànic per les persones, una aposta del primer govern del Botànic on diem que les persones per damunt de tot, i que açò tindria reflex en els pressupostos i que del balanç d'eixa legislatura, d'eixa primera legislatura del govern del botànic, va eixir absolutament reforçada i en positiu després de les eleccions que van donar peu a que podríem reeditar este govern que prioritza les persones.

Estos pressupostos, conseller, són una mala notícia per als grups de l'oposició, molt mala notícia per als grups de l'oposició, però una molt bona notícia per a tota la comunitat educativa, per als mestres, per als professors, professors, per als xiquets, per a les xiquetes, per a les famílies. Per a tots ells són una bona notícia, perquè no només consoliden tots els avanços, sinó que a més se seguix avançant en millores. Perquè invertir en educació, i ho ha dit vosté, senyor conseller, és la millor manera de garantir eixa igualtat d'oportunitats.

I jo me vull detindre en tres o quatre punts que considere molt importants, tots són importants, però el de 0-3. Des del primer pressupost del Botànic estem apostant per la universalització del zero a tres. Hem passat, com vosté ha dit, de 25 milions d'inversió a 58 en el pressupost 2020.

Absolutament necessari, conseller, però absolutament necessari per a molts xiquets i xiquetes que no tenien la possibilitat econòmica d'anar a una escoleta privada; i a més absolutament necessari per a tots aquells xiquets i xiquetes que viuen en el món rural, on no vénen les empreses privades a construir-nos els col·legis, on són més necessàries que a cap lloc les aules de dos a tres, com a Albocàsser, o les ajudes a l'escoleta de Sant Mateu, la gratuïtat de dos a tres, l'augment del bono. Allí no vénen les escoletes privades a ficar-nos una escoleta. Què faríem la gent que vivim en l'interior si no fóra per esta aposta de la conselleria, senyor Marzá?

O Xarxa Llibres, també s'ha dit, ho ha dit vosté, ho han dit ací, quan va ficar en marxa vosté Xarxa Llibres, la seua conselleria, jo recordo que algun dels portaveus de l'oposició dubtaven que açò se mantindria en el temps; no és que ho hem mantés en el temps, sinó que cada any hem anat, no només consolidant, sinó augmentant la partida pressupostària de Xarxa Llibres i cada vegada hi ha més xiquets i xiquetes que no paguen els llibres, quasi tots, cada vegada més.

I entre el que s'estalvien les famílies en el zero a tres, i el Xarxa llibres, i en les beques del menjador i en el transport escolar, quants de diners, senyor conseller, hi ha al cap de l'any a les butxaques de les famílies, quants de diners. Més de deu vegades més del que se poden estalviar en qualsevol baixada d'impostos. Clar, les rendes més altes sí que tindrien unes baixades d'impostos més grans, eixos estalviarien més si els baixarem els impostos, però a les rendes més baixes no, conseller. Açò és el que els ajudem cada dia.

Les beques menjador, una menjada digna al dia, hem de continuar apostat, com dia també la companya Papi, per eixos menjadors saludables i les subvencions a les ampas. Claríssim, senyor conseller, vosté ha escoltat a les ampas, als pares i a les mares que demanaven unes subvencions per tirar endavant les extraescolars.

I per acabar –presidenta, acabe–, per parlar també d'esports – perquè de cultura parlarà la meua companya–, el doble de pressupost que fa quatre anys, senyor conseller, la comunitat que més esport realitza a les escoles, en l'Aula Ciclista, en la Pilota a l'Escola i en molts projectes d'innovació també relacionats en l'esport.

S'ha de seguir apostant en la mesura del possible i conforme ha fet i ha dit per als esportistes d'elit que tenim a la nostra comunitat.

I, conseller, felicitar-lo i que estem a la seua disposició per a qualsevol millora que puguem parlar en estos pressupostos si cap.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Besalduch.

A continuación dos minutos para la señora Serna.

La senyora Serna Serrano:

Gracias, señora presidenta.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Puede usted estar tranquilo, nuestro grupo no se siente ideologizado, ni se siente amenazado ni creemos que usted esté haciendo ningún experimento cuando gestiona en este caso Cultura y la convierte en el eje transversal de la transformación de la sociedad valenciana. Esté tranquilo, nosotros hemos visto los presupuestos, en la Dirección General de Cultura y en la Secretaría Autonómica, y creemos que se está aquí progresando, como usted muy bien ha explicado adecuadamente.

Creemos, además, que es cierto que son unos presupuestos que conforman realismo y progreso. Porque le voy a hablar también de tres ejes importantes. Efectivamente, usted ha hecho un incremento, que además ha dado datos, un 64 % más que en gobiernos de la derecha, pero usted ya sabe que antes, lo hemos hablado otras veces, pues no existía una política de acción cultural, eran políticas de nada.

Yo le quiero poner el valor el incremento que se hace para las ayudas a la producción editorial, el incremento que hace también para la dinamización en los consorcios de museos, para que sean más activos y sean extensivos e inclusivos para toda la gente. Y también quiero poner en valor como ha aumentado la ayuda para la protección y la redacción del catálogo patrimonial local.

Esto significa, señor *conseller*, que efectivamente usted sigue creyendo que la gestión cultural es clave para el desarrollo de esta sociedad, y por eso cada vez, en cada presupuesto progresivamente, usted ha ido invirtiendo de manera clave en los sitios y en las acciones preferentes para tener una política cultural concreta y realista.

Y además también le tengo que felicitar porque usted convierte la cultura en pieza clave para el desarrollo cultural local y cree en el municipalismo, porque usted es de los que siempre ha trabajado conociendo que la gestión cultural necesita tres ejes fundamentales: lo local, lo comarcal y lo autonómico. Por eso le felicitamos por estos presupuestos.

Gracias.

La senyora presidenta:

Bien. Muchas gracias, señora Serna.

A continuación, el señor *conseller* tiene 15 minutos para defender o contestar a todo lo que pueda, con las preguntas que le han hecho ya a esta hora de la tarde. Muchas gracias.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Intentaré contestar el màxim del nombre de preguntes possibles i també les propostes que s'han anat realitzant.

Abans de res donar les gràcies a les propostes en clau constructiu que s'han realitzat i també a les preguntes també constructives per tal de fiscalitzar l'obra de govern. Evidentment, aquells que han repetit argumentari, bé, hauran cobrat com solen cobrar, però supose que després quan arriben a casa se sentiran molt satisfets d'haver treballat molt, repetint el mateix argumentari de fa quatre anys. Per això uns estem governant i altres estan a l'oposició.

Miren, pel que fa a les infraestructures, a la seua execució, pel que fa a les infraestructures i a les seues retallades, perquè no paren de dir-ho que retallem en infraestructures. Diu que sí en el cap, m'agrada que ho diga. Perquè precisament el procediment d'Edificant l'explicaré, l'explicaré perquè quede ben clar.

Miren, hi ha 21 centres nous fets. Hi ha 7 centres nous que hem inaugurat este curs. Hi ha 700 milions delegats en els ajuntaments. Hi ha més de mil milions d'inversió previstos. Hi ha 420 milions pressupostats per a enguany, per a 2020, 31 més que enguany. I vostés encara parlen de retallades. I clar, hauré d'explicar-li per què eixe procediment és el que és.

Mire, el procediment d'Edificant és molt clar, els ajuntaments ho saben, de tots els colors, i tots els ajuntaments estan treballant moltíssim i els agraïm el seu treball.

Miren, els ajuntaments identifiquen les necessitats, ens diuen quines necessitats tenen, nosaltres els fem una proposta de delegació, d'acord amb el que els mateixos ajuntaments ens han dit que es van a gastar i que tenen previst gastar-se cada any. Diuen, en l'any 2019 ens gastarem tant, en l'any 2020 ens gastarem tant, l'any vint-i-u ens gastarem tant. I en funció d'això la Generalitat, la nostra conselleria, delega eixes competències i, per tant, adjudica eixa part del pressupost per a cada any. Per això hem de posar eixos 420 milions d'euros. Per això 317 milions d'euros en

concret per a les infraestructures del pla Edificant per al proper any, perquè són 317 milions que estan adjudicats als ajuntaments, que estan adjudicats per a fer les obres que tenen delegades en el pla Edificant.

Una vegada l'ajuntament adjudica l'obra, una vegada comencen a fer-se certificacions, l'ajuntament va pujant a la plataforma d'Edificant les seues diferents certificacions. I, per tant, a mesura que van pujant les certificacions ja hi ha eixa retenció de crèdit perquè puguen pagar-se, en la mesura de les possibilitats de la Generalitat valenciana, i per tant que es paguen totes les factures a mesura que es van certificant.

Què passa quan un ajuntament no certifica? Que és el cas, de tots els colors, eh, de tots els colors. Què és el que passa quan un ajuntament no certifica? Que no ha complit, per les raons que haja sigut, i estem segur que és perquè no han pogut arribar, perquè no han tingut el suficient personal, pel que siga, i no han pogut arribar, doncs no certifiquen tot allò que tenien previst certificar. Doncs que la Generalitat, en un exercici de responsabilitat perquè no es perda ni un euro, en un exercici de bona gestió, el que fa és adaptar el que s'ha estat executant a les diferents plurianualitats. I per tant es reprograma i, per tant, no es perd ni un cèntim.

Això és el que fem: pressupostar allò que està adjudicat i adaptar el pressupost a mesura que es va executant perquè no es perda ni un cèntim, perquè no hi haja cap actuació que no es faça, perquè totes les escoles es construisquen, perquè es faça realitat l'aportació que s'està fent via planificant.

Precisament per això és un exemple de bona gestió. I si vol li pose un exemple d'un ajuntament concret, l'Ajuntament d'Alacant, que governen els tres partits de dretes. Doncs miren, l'Ajuntament d'Alacant tenia, com qualsevol altre ajuntament, tenia determinat per al 2018 i per al 2019 fins a tres milions d'euros, en l'any divuit i en l'any 2019, no n'ha executat ningun, ningun, no ha certificat res. No passa res, els hem reprogramat perquè no perden eixes partides i, per tant, que les puguen executar i que les escoles estiguen fetes. Per tant, és un exemple de gestió, és un exemple precisament del que hem vingut a fer.

I mire, li donaré un altre exemple perquè crec que és bastant evident. Ja saben que m'he fet amic del senyor Imbroda, que és un conseller que té Ciutadans a la comunitat d'Andalusia. Ha promés, no ha compromés com nosaltres, que ens hem compromés, que els hem adjudicat als ajuntaments, ha promés 800 milions d'euros d'infraestructures educatives en set anys per a millorar tot el parc de les infraestructures educatives a Andalusia. 800 milions d'euros, set anys, Comunitat d'Andalusia, 8,5 milions d'habitants. 800 milions d'euros, una inversió de 100 euros per habitant, eh?, i en set anys.

País Valencià, en el Botànic, no promesos, compromesos, adjudicats en els centres i per tant per a poder-los construir, 1.000 milions d'euros per a 5 milions de persones. 200 euros d'inversió per persona.

Per tant, ací vénen a donar-nos lliçons i resulta que allà on governen prometen fer la meitat del que estem fent nosaltres i això ja és un èxit. Per tant, supose que hauran de parlar amb el seu partit, per tal de determinar, si allò és un èxit, açò deu ser, doncs, molt més que un èxit i, per tant, estar més que contents.

I diuen també que no estem gestionant. Miren, jo crec que és bastant clar si es gestiona o no es gestiona. Vaig a explicar-los, perquè crec que és de rebut i és necessari... Perquè han parlat també que els pressupostos no es gestionen, no es paguen, diuen que no paguem. Diuen també que no són realistes, ha dit vosté que són uns *fake* pressupostos; hi ha altres que els diuen ficticis, no paren de repetir que són pressupostos ficticis. I resulta que, clar, és molt curiós que diguen que són ficticis perquè els hauran de preguntar, per exemple, a les famílies de l'escola 103 si el que tenen és una escola nova construïda per este govern o tenen un holograma i jo diria que tenen una escola i els xiquets estan dins.

No només això, (*veus*) sinó que els hauran de preguntar als 8.000 mestres i professors, (*algú demana silenci: «Xxt»*) als 8.000 mestres i professors que estan treballant, més, en els centres educatius, si el seu treball no existix i resulta que no estan treballant o si resulta que sí.

Per tant, no sé quina és la realitat en què viuen perquè diria que gestionar es gestiona i, evidentment, molt millor que abans. On hi havia retallades i on hi havia acomiadaments de mestres i professors, ara què hi ha? Persones contractades. 8.000 mestres i professors més que estan treballant en els centres educatius perquè els nostres xiquets i xiquetes estiguen molt millor atesos.

Diuen que no estem executant, com deien abans, en infraestructures educatives. Mire, li vaig a donar una xifra, perquè crec que és bastant rellevant, diria que és bastant rellevant. En l'últim any en què va estar la dreita al govern es van executar –sí, vosté era la directora general, per tant, supose que deu estar recordant-ho–..., es van executar 15 milions d'euros en infraestructures educatives, 15 milions d'euros, podria paréixer molt o poc, en funció..., tot és relatiu, no? El que portem en els nou mesos d'enguany, 44 milions d'euros. Doncs, supose que és gestionar bastant més que no 15 en 12 mesos que 44 en 9 mesos.

I no només mostra d'això, no només mostra d'això, sinó que, a més a més, mostra que res del que vostés han dit respon a la realitat en eixe aspecte, resulta que no només s'han gastat 44 milions d'euros en diferents inversions ja certificades, sinó que, a més a més, continuarem certificant-ne més en els mesos que queden.

I, per tant, allò que vostés sempre diuen que ja s'han retallat infraestructures, s'ha retallat en infraestructures i que no es va a gastar més, que van a paraitzar-les les obres, quines obres? Quins ajuntaments? Quins edificants estan parats? M'ho pot explicar? Que ens ho diguen, perquè estan adaptant-se a la realitat de les execucions de les obres, estem executant 44 milions d'euros en 9 mesos, anem a seguir executant totes les obres que estan en marxa i, per tant, continuarà augmentant l'execució d'aquest curs i ens adaptem perquè puguen continuar en els següents anys, en els següents exercicis pressupostaris.

I, precisament, això és que es gestiona bé. I, si no es gestionara així, resulta que passaria el que passava abans i és que no s'arribava ni a construir centres educatius ni...; tan sols teníem deute i més deute i també més xiquets i més xiquets en barracons.

Mire, el 103 de València portava 10 anys en barracons; està finalitzat. El Cremona d'Alaquàs, 12 anys en barracons; està en obres. La Encarnación de Torrent, un centre d'educació especial, portava 14 anys en barracons; els xiquets ja estan dins. El Rajolar d'Aldaia, huit anys en barracons; obres en marxa. El Número 2 de Rafelbunyol, per exemple, que era un dels centres més necessaris del nostre país perquè estava totalment massificat l'únic centre que hi havia a Rafelbunyol, en marxa i els xiquets dins.

Miren, a algú li hauran d'explicar si estem gestionant o no estem gestionant realment en les infraestructures educatives.

I, mire, jo entenc que, davant de les xifres d'augment de professorat, davant de les xifres de major inversió en centres educatius, davant de les xifres de més personal en atenció educativa especial –ara després arribarem a eixe punt, perquè n'han parlat diverses diputades–, davant de les xifres de 50.000 xiquets més amb beca menjador, davant de les xifres de 428.000 xiquets i xiquetes que tenen els materials curriculars, els llibres gratuïts, doncs, vostés tendixen sempre a la bandera i és normal perquè no tenen molta cosa més a dir. Quan u va a la bandera normalment és per a tapar-se la seua vergonya. I és normal que u faça això quan té poques coses a dir perquè recordem com, quan la dreta governa ací o governa a altres llocs, què és el que fa.

Miren, en cultura teníem el territori que menys invertia en cultura, pràcticament, de tot l'estat; i ara resulta que som els qui més estem creixent en inversió cultural. Teníem, i això són dades, evidentment, (*inintel·ligible*) ... també, representades per la SGAE, teníem un dels territoris que menys consum cultural tenia, que menys produccions públiques teníem, que menys visitants hi havia als nostres museus. I resulta que hem superat la barrera dels cinc milions de visitants, resulta que tenim més inversió que mai en produccions, resulta que s'han generat més de mil cent empreses culturals i dels sectors creatius en els darrers quatre anys, resulta que hi ha més visitants també a tots els centres artístics i resulta que hi ha també més persones que van al cinema. En plena època de Netflix i de les diferents plataformes, resulta que som un territori que augmenta la recaptació i el nombre de visitants als cinemes. Doncs, alguna cosa es deu estar fent bé en matèria cultural.

I seguisc. Miren, deia que hi havia especialment..., i he notat i això està molt bé i jo ho compartisc també, deia que hi ha una especial sensibilitat cap a tot allò que implica l'educació inclusiva i que hi ha un especial consens al voltant d'allò que havia de ser una d'aquelles qüestions més prioritàries i més..., doncs, això, una de les prioritats més grans i, per tant, poder fer que cada vegada hi hagueren més recursos a l'educació inclusiva.

Doncs, bé, crec que s'hauran de posar d'acord si volen fer això o volen fer el que fan quan governen. Ací està: «Vox logra imponer el PIN parental y la promoción escolar de la caza en Andalucía». Això és la prioritat en matèria d'inclusió, que els recursos en educació vagen a la caça, a promoure la caça, o que els xiquets i les xiquetes no puguen aprendre –que, sí, efectivament, és un objectiu nostre– que cadascú pot estimar com vol i que ho han d'aprendre en els centres educatius; que, efectivament, les xiquetes i els xiquets són iguals i que, per tant, han de viure en igualtat de gènere des de ben

menudets. I, efectivament, no té ningun sentit que es promocióne el que es promociona ací i no una verdadera inclusió. Perquè estem al segle XXI, efectivament, i les escoles del segle XXI han de ser igualitàries, han de ser coeducatives i han de fer que els nostres xiquets i xiquetes puguen créixer en llibertat.

I no només això. Miren, és que, clar, quan u governa, doncs, pot donar exemple o no. I, clar, resulta que li he dit d'Andalusia, però li puc ensenyar també la Comunidad de Madrid, que també governen les tres dretes, i diu: «Nuevo recorte de la Comunidad de Madrid en la atención educativa a niños con discapacidad», és del 23 d'octubre, està publicat per la Cadena Ser i diu que «son niños con autismo, con Down, con parálisis cerebral, que hay diez...», (*veus*) que hay diez profesionales menos de audición y lenguaje, de pedagogía terapéutica en la Comunidad de Madrid, recortes –que dice la noticia– que el gobierno no niega», que efectivament se han producido.

Bé, doncs, miren, sap què passa quan governa la dreta? Això. Sap què passa quan governa l'esquerra, quan governa el Botànic? Mentre vostés prioritzen el que prioritzen, retallen en atenció educativa als xiquets i les xiquetes que més necessiten, doncs, resulta que ací hem augmentat, des que arribarem al govern, un 41 %, un 41 % els professionals que atenen l'alumnat amb necessitats específiques, un 41 % més. Això és educació inclusiva. Això és treballar perquè els xiquets i les xiquetes tinguen les mateixes oportunitats.

Hem augmentat els programes d'atenció per a la millora en un 238 %, aquells que servixen per a fer desdoblaments, per a atendre de forma individualitzada, perquè els xiquets i les xiquetes puguen tindre millors oportunitats cadascú en el seu centre.

I les aules específiques i de comunicació i llenguatge han multiplicat i han crescut en un 50 % més.

Efectivament, són prioritats. Les prioritats del Botànic: atendre, de veritat, per a l'educació inclusiva. Les prioritats de les tres dretes, que vénen a donar lliçons, acabem de vore clarament quines són.

Miren, vaig acabant, i intentaré respondre a altres qüestions més tècniques. Diuen que per què hi ha nominatives en esports, per exemple. Doncs, entre altres qüestions, perquè són per a les federacions esportives, que són les úniques que poden gestionar eixos tipus de programes, a més a més com a entitats al voltant de l'àmbit públic. Per això són eixe tipus de nominatives, per a tindre eixes, les federacions esportives, i els esdeveniments internacionals, que són aquells que, evidentment, es fan en campionats internacionals i que s'organitzen també per determinades entitats i només per una única.

I també es diu que estem intentant..., es deia que no executem i que no gestionem i que quasi que vivim de rendes del Partit Popular. He escoltat com que tenim mil milions d'euros gràcies al manà de quan governava el Partit Popular.

Només donar una dada: una de les primeres qüestions que vaig haver de fer va ser pagar interessos perquè el govern anterior no havia executat ni un euro de les ajudes per a la construcció d'escoles infantils 0-3. Més de vint milions

d'euros que no es van gastar i que vam haver de tornar els vint milions més els interessos, perquè no hi havia cap interès en fer 0-3.

En canvi, ací, hem augmentat. Hem passat d'eixos vint-i-cinc milions d'euros a més de cinquanta-cinc milions d'euros en inversions 0-3, en totes, per cert, en les públiques, allà on no arriben les privades; i també en el 0-3 del bo infantil, que arriba al conjunt de les escoles infantils. Per això hem augmentat el nombre d'alumnat que està matriculat en aquesta etapa, a pesar que baixa la natalitat.

I, pel que fa a la resta d'aportacions..., ja estic fora de temps, malauradament. Donar les gràcies i, efectivament, sí, anem a seguir treballant per millorar encara més aquests pressupostos. Anem a seguir treballant perquè sí, efectivament, cada dia es tinga més en compte la ruralitat, cada dia es tinga més en compte, de veritat, la diversitat real que hi ha als centres educatius i, per tant, al conjunt de la societat, per a millorar la vida de les nostres persones. Per això, també, anem a atendre els menjadors escolars, perquè cada dia siguen més sostenibles, més igualitaris i puguen, també, fer que no servisquen de barrera, pel que fa a les extraescolars, per a segregar. Per això, eixa ajuda de 3 milions d'euros; per això, l'augment del bo, també, de menjador; i, per això, anar integrant cada dia l'educació inclusiva com un eix principal, primordial de l'educació al nostre país

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor *conseller*, señor Marzà.

A continuación, 3 minutos para réplica. El Grupo Vox, la señora Massó.

Muchas gracias. Suya es la palabra.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidenta.

La verdad es que no sé muy bien por dónde empezar. A ver, en tres minutos no me va a dar mucho tiempo.

Al principio hablaba del transporte escolar, con ayudas individualizadas, que había crecido. Aquí a mí me aparece, solamente, por ejemplo, en primaria, que el año pasado fue de 1.017.000 euros y ahora es 1.238.000 euros. Con lo cual... No este..., perdón, me he equivocado. Es que llevo tanto papel aquí que ya me he liado. (*Veus i soroll de papers*)

Bueno, seguimos. Ha hablado usted de que nos envolvíamos en la bandera. Bueno, pues, es que nuestra bandera es la bandera de todos y por eso queremos que todos tengan las mismas oportunidades. La suya es un poco más pequeña y es solo de unos cuantos.

Queremos la mejor educación para todos y por eso necesitamos al mejor profesorado. Y esta es la formación del profesorado que usted propone: capacitación del profesorado en valenciano, número de formación (*inintel·ligible*) ...

del profesorado que utilicen lenguaje inclusivo, estadísticas (*inintel·ligible*) ... de inmersión lingüística, formación relacionada con la igualdad, número de cursos (*inintel·ligible*) ... educación igualitaria, convivencia en igualdad, promover la formación del profesorado (*inintel·ligible*) ... O sea, así todo en el mismo sentido. No encuentro, para nada, como le he dicho antes, como le he dicho antes, el reciclaje en contenidos, el reciclaje en métodos educativos. Aquí lo único que estoy viendo son cursos sobre temas ideológicos y programas de inmersión lingüística.

Una cosa, señor Marzà, es presupuestar y la otra la ejecución, es lo que usted estaba diciendo. Entonces, nos ha hablado, nos ha explicado que son los ayuntamientos los responsables de que no se ejecuten las infraestructuras educativas. Pues, nada, está bien porque así, cuando vaya esta semana a..., y a los padres del Regina Violant, pues, les tengo que decir que la culpa es del ayuntamiento y no de la *conselleria*, que le reclama a su ayuntamiento.

Usted ha hablado de donde gobierna la derecha. Bueno, pues, yo le recuerdo que mi partido no gobierna en ninguna parte. Una cosa es haber facilitado un gobierno y otra cosa es haber entrado a pactos de gobierno. Nosotros no estamos, ahora mismo, en ningún gobierno y usted sí que está gobernando con la izquierda radical, pero, bueno, ese es otro tema.

Se escandalizaba de que habláramos de la caza en Andalucía. Creo que la caza forma parte de la cultura y de las tradiciones de España. Y usted se escandaliza de que metamos que los chavales sepan que la caza es una tradición y una parte importante de nuestra cultura, cuando, como le he dicho antes en mi intervención, usted fomenta, por encima del resto de deportes, absolutamente desmesuradamente, la pilota valenciana. Oye, vamos a ver, cada uno, pues...

Luego, nos hablaba también en la misma noticia que ha sacado del pin parental y nos hablaba de escuelas del siglo XXI. Pues sí, señor Marzà, yo creo que en el siglo XXI, en el siglo XXI, lo que debe de primar es la libertad. Hemos estado mucho tiempo sin libertades y ahora lo que nosotros queremos es la libertad, y ese pin parental lo que hace es que sean los padres los que tengan libertad de decidir qué quieren y qué no quieren que se trate en el colegio de sus hijos frente a la imposición de los gobiernos de izquierdas.

Hablaba usted de la inclusión de los niños con necesidades especiales, pero es que su política, en general, va contra ellos. Yo le hablé un día en el hemicycle de un niño con dislexia obligado a escolarizarse en valenciano cuando su lengua materna era el español, y el niño tenía verdaderos problemas para eso, y nadie le echó una mano a ese niño. Un niño con (*inintel·ligible*) ... muy graves. Y su sistema educativo le obligó a escolarizarse en valenciano, un niño con dislexia cuya lengua materna era el valenciano. Esa es la forma que usted tiene de cuidar a los niños que necesitan ayuda.

La senyora presidenta:

Bien. Muchas gracias, señora Massó.

A continuación, el grupo Ciudadanos tiene..., si me aclaro con esto, tiene 3 minutos, la señora Ventura.

Muchas gracias.

La senyora Ventura Campos:

Gracias, presidenta.

Bueno, señor Marzà, no me ha contestado dónde iba a recortar con estos presupuestos, pero yo le decía que los recortes en su presupuesto ya los sabemos, aunque no me haya contestado; es su falta de ejecución. Decirle que estaba esperando la respuesta que usted me ha dado cuando publicaron la ley de Edificant; yo sabía que usted me iba a dar este mensaje, que la culpa de que no existan colegios o que no estén construidos los colegios, mejor dicho, es de los ayuntamientos. No de la incompetencia de su *conselleria*. La culpa es de los ayuntamientos.

Recordarle que en ese mapa de infraestructuras que crearon ustedes y que no cumplieron, no cumplen ni lo que ustedes diseñan, pues había veintidós centros que era urgente su infraestructura, en el año 2017, y a fecha de hoy no se han licitado. Ahí lo dejo.

Y también me alegra, ¿no?, que siga las políticas que lleva Ciudadanos en las diferentes autonomías donde gobernamos y, sobre todo, me alegra que sea un fan incondicional del señor Imbroda. Siendo un fan incondicional tengo que decirle que podía seguir también sus políticas de FP Dual donde en Andalucía ha crecido de manera exponencial con 528 proyectos, 6.450 alumnos y más de cuatro mil setecientas empresas colaboran en esta FP Dual. Usted, ¿qué ha hecho en FP Dual? Nada. El presupuesto está congelado. No ha hecho nada.

En este caso, decirle que podía también copiar los presupuestos que tiene el señor Imbroda en Andalucía para potenciar la FP Dual, y decirle que sus amigos, los socialistas, esos que estaban gobernando en Andalucía, pues hicieron muy poco porque el señor Imbroda ha conseguido que el 45 % de la FP Dual haya..., un 45 % de crecimiento en la FP Dual.

Por otro lado, también, me había quedado en cultura, pues decirle que también podría ejecutar los presupuestos tanto en cultura como en deportes. Me llama la atención que en el caso del programa de libros y promoción de la lectura se ha aumentado la partida en un 3,09 %, pero tengo que recordarle que la ejecución del año 2019 es de un 46 %. Algo falla ahí.

Lo mismo pasa en el programa de promoción, cultura, patrimonio artístico y museos. Sus inversiones reales llegan a un 22 %, y la verdad que es una verdadera lástima ya que se contemplan en esta partida actuaciones de núcleos históricos, reforma de edificios históricos artísticos, equipamiento de museos. Es decir, en este programa usted anunció en el año 2019, 26 millones de euros, a los que después subió durante el año a 33 millones para terminar ejecutando, ¿cuánto?, 11 millones, es decir, el 35 %.

Lo mismo pasa en deporte, ¿no? Y le pido y le invito a que cambie la nomenclatura de..., la denominación de «selecciones nacionales valencianas» y que deje esa línea nacionalista y que le llame «selecciones autonómicas valencianas».

Y, por otro lado, también me llama mucho la atención que usted haya reducido el presupuesto y se ha olvidado de las asociaciones de estudiantes no universitarios y asociaciones de alumnos de formación de personas adultas donde se les han reducido a la mitad las ayudas. Me gustaría saber

el motivo. Sí, ha reducido a la mitad comparado con el año 2019. Un año más usted ofrece 150.000 euros al Institut Ramon Llull y le pido que ese presupuesto se lo dé a estas asociaciones, ya que únicamente les ha dado la ridícula cantidad de 50.000 euros. Mire los presupuestos del año pasado y de este año y verá usted la reducción que han sufrido esas asociaciones.

Y, finalmente, me gustaría conocer y preguntarle, y es una pregunta que espero que me conteste, si va a cumplir con lo que ha prometido usted en las elecciones autonómicas y nacionales pasadas. Prometer..., el señor Soler, en un debate que tuvo conmigo decía que la educación infantil iba a ser gratuita en esta legislatura, y usted en las elecciones también dijo que los comedores escolares iban a ser gratuitos en esa legislatura. ¿Va a cumplir con esto? Lo digo porque el porcentaje que ha aumentado, pues es ridículo para que pueda ser gratuito en esa legislatura. Me gustaría conocer si este aumento va a ser un indicio y cuando termine la legislatura los niños valencianos van a tener comedor gratuito y las familias van a poder escolarizar de cero a tres años de manera gratuita.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Ventura.

A continuación, el Grupo Parlamentario Popular, 3 minutos para la señora Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidenta.

Mire, señor Marzà, seguimos con su discurso triunfalista sacando pecho de las partidas que usted puede incrementar gracias a los mil millones de euros que recibe de un gobierno del Partido Popular que incrementó las transferencias que recibe la Comunidad Valenciana gracias a que no había que pagar los intereses del FLA.

Pero voy a ir a lo importante. Vamos a analizar qué ha hecho usted con ese dinero, es decir, vamos a ver los resultados de su gestión, señor Marzà. Y esto es difícil, ¿eh? Esto es muy difícil porque usted ya se ha encargado de que todos los resultados sean opacos, que no sepamos los resultados académicos para no poder hacer balance de esa gestión educativa tan importante. Pero, bueno, lo que no va a poder esconder son los datos, uno de los pocos indicadores que tenemos para poder evaluar su gestión: los datos de abandono escolar.

Mire, en la última legislatura –usted, que le gusta tanto comparar con la última legislatura– el gobierno del Partido Popular redujo el abandono escolar seis puntos. Pasamos del 27,4 en el 2011, al 21,4 en el 2015. Éramos la comunidad autónoma que más estaba reduciendo el abandono escolar. Y conseguimos estar por debajo de la media española. Y llega usted, señor Marzà. Llega usted y cinco años después

estamos en el 20,2 %. Solamente lo ha reducido 1,2 puntos. Ahora ya no somos de las comunidades que menos lo reduce. Estamos en la cabeza de las que menos está haciendo por el abandono escolar. Y estamos cuatro puntos por encima de la media española.

¡Claro que incrementa el presupuesto!, pero no gracias a su trabajo. El problema es que se beneficiaban entidades catalanistas y sus amigos. El sistema educativo valenciano no se está beneficiando de ese incremento.

Y hablando de amigos –esta es muy buena–, usted crea una nueva dirección general que muy mal llamada dice «de infraestructuras». Y no le da ni un euro para construir infraestructuras a la dirección general de infraestructuras, ni por inversiones ni por delegación de competencias. Solo le da dinero para construir barracones. Es decir, usted incrementa el número de altos cargos para poner más barracones. Conclusión, señor *conseller*, vamos, no creo que haga falta ser Einstein para saber qué es lo que está pasando aquí. Enhorabuena. Va a pasar usted a la historia como el primer *conseller* en crear la dirección general de barracones. Revolucionario. Esto sí que es revolucionario.

Pero sigamos con infraestructuras. Este año Edifiqueu deja mucho que desear. Y me parece lamentable, lo ha comentado mi compañera de Ciudadanos, que usted responsabilice a los ayuntamientos de su incompetencia y de sus recortes. No me desmiente los datos que le estoy dando.

Señor Marzá, la cuenta general. Esto lo dice la intervención. No lo dice ni Ciudadanos, ni el Partido Popular ni nadie que usted tenga en la oposición. Lo dice la cuenta general. Esto va a misa. Y, de verdad, que le eche la culpa a los ayuntamientos tiene una solución muy sencilla: construya usted dos colegios, que es su responsabilidad. Pero lo que no podemos consentir es que usted, de 283 millones presupuestados para el 2019, haya pagado 4,5, y que encima le eche, de esta incompetencia, la culpa a los ayuntamientos.

Usted no trabaja; abdica en los alcaldes y, encima, les echa ahora la culpa, señor Marzá. Sabía que esto iba a pasar.

Pero, mire, tengo que ir terminando por falta de tiempo. Le voy a comentar un último tema que me parece sagrado. Usted ha quitado del presupuesto algo que me parece espeluznante, y es la libertad de las familias, literalmente, señor Marzá. No me mire con cara de susto que lo ha hecho usted.

Usted ha modificado la línea de actuación de primaria en la que decía: «Se garantizará la libertad de los padres para elegir centro.» Y ahora se pone: «Se garantizará que los padres puedan disponer de un centro.» Le ha faltado decir, «los padres elegirán el centro que quiera Compromís». Esto es vergonzoso, señor Marzá. Atreverse a eliminar un derecho constitucional de un presupuesto, es lamentable. ¡No me diga que no! Está en su presupuesto. (Se *senten colps*) Yo le puedo demostrar lo que digo. Usted no, señor Marzá.

Y termino. Usted no gestiona, no rinde cuentas, no mejora los resultados de los centros. Y les arrebató la libertad a las familias a través de la ley de presupuestos. Este es su balance, que le reconoce el título de ser el peor *conseller* que hemos tenido en la Comunidad Valenciana en materia educativa.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Gascó.

A continuación, el *conseller* tiene 3 minutos para terminar su comparecencia.

Gracias, señor Marzá. (*Remors*) Ay, perdón. ¿Sabe lo que pasa? Que como antes no han cogido la palabra, yo ya me he despistado.

Señora Robles, 3 minutos. Luego responde su intervención. Gracias.

La senyora Robles Galindo:

Intentaré ser breu, intentaré conciliar un poquet el...

La senyora presidenta:

No, no, no. Está en su turno de palabra. Disculpe.

La senyora Robles Galindo:

...torn de paraula.

Bé, jo, abans no he acabat perquè té vosté també dos parts molt importants en la seua conselleria que moltes vegades passen un poquet d'amagadet i trobem que tenen prou importància i que s'han d'anomenar perquè, a més, com bé ha dit vosté, tenen un augment de pressupost i, a més, té una simbologia, com tenen eixe augment de pressupost, no?

A l'àrea d'esport ja ha comentat vosté... –tinc les dades per ací darrere– que hem pogut vore un augment del 7 % però, sobretot, és la manera de com augmenta eixe pressupost, no?, la part important, com se fomenta l'esport de base, com treballen colze a colze amb totes les federacions, com fomentem l'esport en l'escola generant hàbits saludables, perquè no apartem una àrea d'una altra sinó que fem un treball que siga transversal i que aporte a la formació de cada persona. I l'esport ha d'estar dins d'eixe cercle.

La veritat és que per a nosaltres l'aposta que fa esta conselleria en esta ocasió en l'entorn cultural és una cosa que s'ha d'esmentar i no se li pot llevar valor. Un augment del 9,24 % per a nosaltres és prou com perquè això s'esmente. Sobretot, en moments com aquests en què s'intenta tant treballar les llibertats de pensament, perquè la cultura sempre ens fa lliures.

Ens alegra molt comprovar que totes les partides pressupostàries puguen. Ens alegra molt vore com tots els espais que depenen de La Generalitat augmenten de pressupost per al seu manteniment. I, sobretot, ens alegra molt vore com el sector estarà molt beneficiat perquè s'augmenten les ajudes perquè es promocióne i se treballa dins de la cultura en el País Valencià.

I, per últim, l'única cosa que volem remarcar és que s'augmenta l'aportació per a la lectura i per a nosaltres això és fonamental, perquè estiga qui estiga i governe qui governe, tota la societat ha de tindre el dret a llegir, a aprendre i a ser lliure de pensament, i açò ho hem de continuar recolzant i més veient tot el que estem trobant.

Res més. Gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Robles.

A continuación, grupo Socialista y Unidas Podemos, ¿quieren réplica? No. Pues ahora sí que tiene usted 3 minutos, señor *conseller*, para terminar su comparecencia.

Muchas gracias.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

El cert és que estic orgullós que se'm diga que sóc el pitjor per la persona que no anava a treballar. Estic orgullós que se'm diga això perquè evidentment hem anat a treballar moltíssima gent i hi ha qui diu que no va anar a treballar, no ho dic jo, ho diu un periòdic.

Mire, no només això, sinó que han demostrat, alguna gent, que ho estem fent, *(una diputada intervé amb el micròfon desconnectat)* que ho estem fent especialment bé... *(se sent una veu que diu: «Hombre, presidenta.»)* *(Remors)* *(Se sent una veu que diu: «Es que, claro.»)*

La senyora presidenta:

No, tú, ahora después, la pides, pero vamos a intentar terminar lo que nos queda. *(Veus)* Con un poco de paciencia. Vale.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Només comentar que havent estat, havent estat en la gestió, hauriem de saber totes i tots que els diferents programes es poden executar per diferents direccions generals i, per tant, el programa de primària en què n'hi han els milions per a la construcció de centres educatius els gestionarà la direcció general d'infraestructures. I resolt el gran enigma de per què no hi ha els diners en un determinat programa. Es poden executar programes diferents per diferents direccions generals. Tan senzill com això; tan bonic i tan apanyat, 317 milions per a construir centres educatius.

I, mire, em pregunten que per què hem llevat, d'on hem llevat i d'on hem retallat. Vostés ho poden vore, del capítol II hem llevat, de despeses de funcionament de molts espais que tenien un marge d'eficiència. Per això hem seguit més

eficients, per a poder invertir allà on és necessari, entre altres coses, en l'FP, en eixe pla valencià de l'FP que està pactat amb els sindicats i també amb les empreses, amb 63 milions d'euros destinats per a poder seguir avançant fent que cada dia més dels nostres conciutadans puguen estar formats en formació de centre de treball i, per tant, que puguen tindre cada dia més formació també per a millorar el sistema productiu valencià.

També dir que, evidentment, 400 milions d'euros per a personal de necessitats educatives especials, diria que és alguna quantitat més que ressenyable, més veient el que fan vostés quan es posen a governar, amb eixes retallades que diem, de la dreta en Madrid.

Miren, m'agradaria, perquè si algú vol continuar avançant i decidir, decidir si volem donar suport o no a este pressupost. Doncs, és bastant senzill. Ens preguntarem què diu este pressupost. Qui està en contra d'este pressupost? A mi m'agradaria saber-ho. Estan en contra que s'augmente 7,4 milions d'euros de les ajudes zero-tres? Estan en contra?

Estan en contra de créixer en 78 milions d'euros el número de professionals que es dediquen a l'educació, 78 milions d'euros més d'inversió en capítol I? Estan en contra de millorar les condicions laborals dels treballadors i treballadores de l'educació? Estan en contra de crear ajudes de 3 milions d'euros per a les extraescolars? Estan en contra d'invertir eixos 400 milions d'euros, que deia, en infraestructures educatives o en atenció específica per a l'educació inclusiva? Estan en contra d'augmentar un 9 % de la inversió en cultura? Estan en contra d'augmentar un 7 % en esports i en hàbits saludables? Sí o no?

Si estan en contra, doncs, és legítim votar en contra, però diguen-ho, expliquen-ho, diguen per què estan en contra. I, si volen deixar de banda els dogmatismes i els argumentaris de partit, doncs, estic segur que durant el tràmit parlamentari podrem votar que sí totes i tots junts.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señor *conseller*.

La senyora Gascó Enríquez:

Presidenta.

La senyora presidenta:

Señora Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Ha habido una inexactitud y, pues, en base al artículo 70, creo que cuando hay una inexactitud, y ha dicho textualmente

que yo era una persona que no iba a trabajar (*el conseller, amb el micròfon desconnectat, diu: «Jo no ho he dit això, no ho he dit això»*), creo que es una falta de consideración que no es cierta y que creo que tengo, aunque sean 20 segundos, a poder defenderme y a contestar. (*Veus*) Por el artículo 70, ya lo he dicho. (*El conseller diu: «Yo no he dicho eso, presidenta»*)

La senyora presidenta:

Veinte segundos, señora Gascó.

La senyora Gascó Enríquez:

Sí.

Mire, señor Marzà, usted tiene que ir muy apurado para tener que descalificarme personalmente para tener que defender su gestión en educación.

He tenido que aguantar carros y carretas. Usted ha puesto a dos personas en la *conselleria* de educación para revisar todo lo que firmé mientras era directora general. No encontró nada y ha tenido que filtrar a los medios de comunicación mentiras y barbaridades...

La senyora presidenta:

Señora Gascó, céntrese...

La senyora Gascó Enríquez:

... Si algo he hecho en esta vida, ha sido trabajar...

La senyora presidenta:

Señora Gascó, por favor. (*El conseller, amb el micròfon desconnectat, diu: «Podré contestar, veritat?»*)

La senyora Gascó Enríquez:

Estoy contestando, presidenta.

La senyora presidenta:

A ver, vamos a ver, de verdad, no... Céntrese, por favor, en la alusión (*el conseller diu: «Que no se ha hecho»*) a su persona.

Quince segundos.

Me gustaría que termináramos el día, que está siendo bastante pesado...

La senyora Gascó Enríquez:

Sí, termino ya.

La senyora presidenta:

...para todos, lo mejor posible. No sé si lo voy a conseguir.

Muchas gracias.

La senyora Gascó Enríquez:

Si algo he hecho en mi vida ha sido trabajar. Y le puedo decir que, por mucho que intenten descalificarme con este tipo de cuestiones, no voy a bajar ni un ápice la intensidad a la hora de hacer oposición.

Insisto, si estos son sus únicos argumentos para defender su pésima gestión, el problema lo tiene usted, señor Marzà, no yo.

La senyora presidenta:

Muy bien. Muchas gracias, señora Gascó.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Continuem? Desacreditacions...

La senyora presidenta:

Yo creo que lo debemos de dejar aquí,...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

(*Rient*) Val.

La senyora presidenta:

...porque podríamos estar hasta las diez y media de la mañana, que viene el señor Climent, de economía, y no sería conveniente.

Entonces, muchas gracias por la comparecencia. Y, a todos los grupos, mañana a las diez y media se reanuda la sesión.

Muchas gracias.

(*Se suspén la reunió a les 19 hores i 48 minuts*)